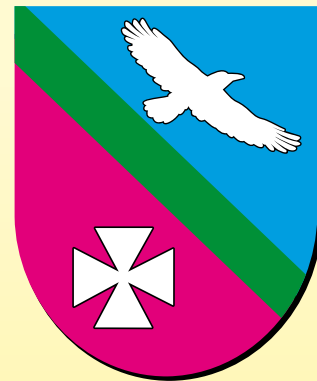

GAZETA GMINNA

CZASOPISMO SPOŁECZNO-KULTURALNE GMINY TRZEBOWNISKO NR 4/2022

W tym numerze m.in.:

110 lat OSP w Jasionce

Z teki etnografa

Spichlerzowe Świąteczne
Miasteczko w CKiS w Łące

Zwyczajni-niezwyczajni

*Wieczór Kobiet
w Zaczerniu*

Sukcesy naszych uczniów

Obchody
NARODOWEGO ŚWIĘTA
NIEPODLEGŁOŚCI
w obiektywie

Fot. Karol Zabik

WARTO WIEDZIEĆ

Gmina Trzebowniko nagrodzona.....3

WARTO WIEDZIEĆ OCHRONA ŚRODOWISKA

Racjonalne gospodarowanie odpadami.....3

HISTORIA

Tradycje Adwentu i Bożego Narodzenia4

Śladami wybitnego reżysera i jego matki.....6

Wydarzenia oraz ludzie zasługujący na miano PIERWSZY.....8

KULTURA

Prelekcje, warsztaty, wycieczki w Klubie Seniora10

Dzień Seniora w Stobiernej.....12

Jak czytanie wpływa na rozwój dzieci?.....13

Nowości wydawnicze.....13

Zaczeranie z Alicją w Krainie Czarów.....14

Mały Człowiek w bibliotece.....15

Od najstarszych do najmłodszych16

Zespół taneczny PRADO DANCE17

Wydarzenie „Strachy, smoki i łąckie tajemnice”17

Spichlerzowe Świąteczne Miasteczko w CKiS w Łące.....18

Wieczór Kobiet w Zaczeraniu.....20

OŚWIATA Z ŻYCIA SZKÓŁ I PRZEDSZKOLI

Klimatyczny zakątek.....21

Klub Młodego Odkrywcę22

Dyktando Niepodległości.....22

Szkolny Piknik Naukowy w ZS w Wólce Podleśnej.....23

Ekologicznie na ludową nutę.....23

Eko-uczniowie w trosce o piękno podkarpacia.....24

„Jesień góry są najszersze.....”.....24

Jubileusz 20-lecia nadania Zespołowi Szkół25

w Jasionce imienia Jana Pawła II.....25

Ogólnopolska Zbiórka Żywności Caritas.....26

Sukcesy uczniów SP z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebowniku.....27

Warsztaty profilaktyczne.....28

Medale KEN29

Ze szkolnego podwórka – Zaczeranie.....29

PROJEKTY

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich w Gminie Trzebowniko – podsumowanie 2022 roku.....33

Granty PPGR – przekazanie sprzętu.....34

STOWARZYSZENIA

Święty co przynosi prezenty.....35

110 lat istnienia OSP Jasionka.....35

SPORT I REKREACJA

Akrobatyka to nasza pasja38

Roztańczone Mikołajki.....39

Pływać każdy może.....40

Najszybsi w województwie41

Trzebowniko na sportowo.....43

GMINA W OBIEKTYWIE

Obchody Narodowego Święta Niepodległości w Gminie Trzebowniko.....44

Redaktorzy:

Tomasz Wójcik, Agnieszka Rogala

Redakcja:

Ryszard Beraś, Ewa Kłeczek-Walicka, Piotr Smotryś, Renata Barczak, Iwona Bednarz-Słowińska, Joanna Błażej, Wojciech Błażej, Beata Chlebowicz, Józef Cyrek, Iwona Dziągwa, Magdalena Francikowska, Grzywacz Renata, Justyna Haligowska, Katarzyna Hałys, Maria Kloc, Wojciech Kochman, Marta Kulig, Justyna Kus-Bań, Magdalena Machej, Magdalena Nowak, Agnieszka Piątek-Dębowska, Katarzyna Piotrowska, Małgorzata Selwa, Lucyna Siast, Agnieszka Stróż, Barbara Śliż-Dubiel, Dominika Śliż, Małgorzata Techman.

Fotografie:

Archiwum własne UG Trzebowniko, Archiwum własne CKiS w Łące, Archiwum własne ZS nr 1 w Stobiernej, Joanna Błażej, Wojciech Błażej, Karol Ząbik, Oliwia Bakalarczyk, Iwona Dziągwa, Renata Grzywacz, Justyna Haligowska, Katarzyna Hałys, Anna Janik, Karolina Kloc, Ewa Kłeczek-Walicka, Wojciech Kochman, Marta Kulig, Justyna Kus-Bań, Arkadiusz Maciejewski, Magdalena Nowak, Paulina Pachorek, Agnieszka Piątek-Dębowska, Katarzyna Piotrowska, Anna Prucnal, Zbigniew Przygórzewski, Agnieszka Rogala, Małgorzata Selwa, Lucyna Siast, Piotr Smotryś, Agnieszka Stróż, Radosław Sworszt, Małgorzata Wanat, Jakub Ząbik, zs.zaczeranie.pl, szkolalukawiec.pl

Adres redakcji:

Trzebowniko 976
36-001 Trzebowniko

Kontakt:

17 77 15 742, 17 77 13 731
gazetaminna.trzebowniko@gmail.com

Szanowni Mieszkańcy Gminy Trzebowniko!

Kończy się 2022 rok, który z powodu wydarzeń za naszą wschodnią granicą był rokiem wyzwań. Dramatyczna sytuacja gospodarcza związana z wojną w Ukrainie, nie wspominając o kryzysach i dramatach ludzkich, odbiła się na całej światowej gospodarce. Każdy z Państwa również tego doświadcza. Stale rosnąca inflacja, raty kredytów, żywności, ceny energii i paliw spowodowały trudności w wielu polskich domach. Kryzys nie ominął również samorządów, które muszą się mierzyć właściwie z nieprawdopodobnymi wcześniej podwyżkami. Z całą powagą mogę powiedzieć, że jako odpowiedzialny samorząd wspólnie z radnymi zrobiliśmy wszystko, aby pomóc Naszym mieszkańcom przejść przez ten kryzys z jak najmniejszym obciążeniem. Podatki w naszej Gminie są jednymi z najniższych w okolicy, woda i ścieki również, a opłaty za odbiór śmieci na dzień dzisiejszy pozostaną na tym samym poziomie. Zdaję sobie jednak sprawę, że sytuacja na całym świecie jest dynamiczna i nie można wybiegać bardzo w przyszłość.

Miło mi również Państwa poinformować, że Gmina Trzebowniko została wyróżniona prestiżowymi nagrodami na szczeblu powiatowym i wojewódzkim, o czym będą Państwo mogli przeczytać w niniejszym numerze. Nagrody zawsze są miłe, ale przede wszystkim są one potwierdzeniem, że to co robimy i w jakim kierunku idziemy, jest właściwe. Nasi mieszkańcy zdali egzamin z bycia przyzwoitymi, gdy w geście solidarności i wielkiego serca przyjmowali pod swój dach uchodźców wojennych, organizowali transport, gotowali i zbierali dary. Jestem z tego powodu bardzo dumny i dziękuję bardzo ludziom dobrej woli.

Pomimo wspomnianego kryzysu, inwestycje na terenie Gminy cały czas powstają. Jesteśmy wielkim placem budowy, powstają drogi na szczeblu wojewódzkim, powiatowym i gminnym. W Trzebowniku powstało rondo, które usprawni ruch przy moście, natomiast w Stobiernej trwają prace wykończeniowe przy Centrum Opiekuńczo-Mieszkalnym, które będzie zapewniać usługi opiekuńcze dla 20 mieszkańców wymagających opieki z powodu niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym i znacznym. Na początku przyszłego roku zacznie ono funkcjonować.

Z uwagi na fakt, że jest to ostatni numer w tym roku, proszę przyjąć życzenia radosnych, spokojnych oraz rodzinnych Świąt Bożego Narodzenia oraz Szczęśliwego Nowego Roku 2023. Niech się darzy!

Wójt Gminy Trzebowniko
Lesław Kuźniar

URZĄD GMINY TRZEBOWNISKO

poniedziałek: 8.30 – 16.30

wtorek-piątek 7.30 – 15.30

Wójt, Z-ca Wójta, Sekretarz, Skarbnik

– połączenie przez sekretariat 17 77 13 700

SEKRETARIAT..... 17 77 13 700

KANCELARIA OGÓLNA..... 17 77 13 707

FAX..... 17 77 13 719

Referat Podatków i Opłat..... 17 77 13 702

Ewidencja Ludności i Urząd Stanu Cywilnego..... 17 77 13 706

Referat Organizacyjno-Prawny 17 77 13 710

Referat Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Gospodarki Gruntami..... 17 77 13 712

Gospodarka odpadami 17 77 13 708

Referat Budownictwa i Rozwoju Gospodarczego..... 17 77 13 715

Referat Budżetu i Finansów..... 17 77 13 725

Referat ds. pozyskiwania zewnętrznych środków finansowych..... 17 77 13 743

Straż Gminna 17 77 13 744

KASA 17 77 13 728

CENTRUM OŚWIATY GMINY TRZEBOWNISKO..... 17 77 13 723

ZAKŁAD GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ..... 17 77 13 760

GMINNY OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ

GOPS Pracownicy socjalni..... 17 77 13 770

GOPS Świadczenia rodzinne..... 17 77 13 771

GOPS 500+..... 17 77 13 780

GMINNY OŚRODEK KULTURY..... 17 77 12 200

CENTRUM KULTURY I SZTUKI W ŁĄCE 17 28 25 930

RODZINNY PUNKT KONSULTACYJNY

Punkt mieści się w budynku Centrum Oświaty w Trzebowniku Nr 946 i jest czynny:

- 1) w każdy poniedziałek w godz. 15.00 – 17.00 * psycholog
- 2) w każdy wtorek w godz. 16.00 – 17.00 * psycholog
- 3) w każdą środę w godz. 16.00 – 19.00 * prawnik
- 4) w każdy czwartek w godz. 15.30 – 16.30 * przewodnicząca Zespołu Interdyscyplinarnego (w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie)

Telefon zaufania: 17 77 22 989 (w wymienionych wyżej dniach i godzinach)

Gmina Trzebownisko NAGRODZONA

Podczas X edycji konkursu „Ranking Gmin Podkarpacia”, gdzie zostały nagrodzone gminy, wyróżniające się spośród 156 jednostek województwa podkarpackiego rozwojem społeczno-gospodarczym, według danych statystyki publicznej za rok 2021 zostaliśmy wyróżnieni tytułem **Lidera Powiatu Rzeszowskiego** oraz zajęliśmy **III miejsce** w Rankingu Gmin Podkarpacia. Natomiast na uroczystej gali „Złota Setka Gmin”, która odbyła się w Podkarpackim Urzędzie Wojewódzkim w Rzeszowie, Gmina zajęła **II miejsce** w kategorii Aktywna Gmina Wiejska.

UG Trzebownisko

Racjonalne gospodarowanie odpadami

Odpady to cenny surowiec, a prawidłowe gospodarowanie odpadami powoduje oszczędności oraz przyczynia się do zmniejszenia naszego oddziaływania na środowisko.

Najwyższy czas, abyśmy przestali patrzeć na odpady jak na „śmieci” – coś zbędnego, niepotrzebnego, kłopotliwego. W rzeczywistości są one surowcem. Jeśli segregujemy odpady, nasza opłata za ich odbiór i zagospodarowanie jest niższa, dodatkowo chronimy środowisko naturalne i rozwijamy nowoczesną cyrkulacyjną gospodarkę, w której prawie nic się nie marnuje, a surowce i przedmioty są wykorzystywane wielokrotnie.

Jako konsumenci mamy ogromny wpływ na otaczającą nas rzeczywistość, ponieważ nasze codzienne wybory, zachowania oddziałują na stan środowiska naturalnego oraz wpływają na innych: nasze rodziny, przyjaciół oraz kolegów i koleżanki z pracy lub szkoły. Dlatego tak ważne jest, abyśmy świadomie dokonywali wyborów oraz analizowali różne aspekty swojego oddziaływania na środowisko.

Jednym ze sposobów bycia odpowiedzialnym konsumentem jest wprowadzanie drobnych zmian do czynności, które wykonujemy codziennie. Oszczędne korzystanie z zasobów, jak np. wyłączanie światła, kiedy wychodzimy z pokoju, branie prysznic zamiast długiej kąpieli, używanie zmywarki zamiast mycia ręcznego, to przykłady zmian, które – jeżeli wprowadzane przez wiele osób – mogą przełożyć się na rzeczywiste oszczędności zarówno środowiskowe, jak i ekonomiczne.

Jeszcze bardziej zaawansowanym sposobem bycia odpowiedzialnym konsumentem jest ocena śladu środowiskowego wykorzystywanych przez nas produktów.

Jak zapobiegać powstawaniu odpadów:

- segreguj odpady
- zagospodaruj odpady kuchenne i ogrodowe (np. w przydomowych kompostownikach)

- unikaj torebek „jednorazowych” – używaj toreb wielokrotnego użytku, unikaj „jednorazowych” kubków, talerzy, sztućców i ręczników
- kupuj produkty, które nie posiadają zbędnych opakowań, wybieraj jedno duże zamiast kilku małych
- kupuj produkty wysokiej jakości
- kupuj baterie nadające się do ładowania (tzw. akumulatory) zamiast baterii jednorazowych
- rób przemyślane zakupy – kupuj tylko to, czego potrzebujesz, nie marnuj żywności
- racjonalnie korzystaj z papieru – drukuj po obu stronach kartki
- nadaj drugie życie starym przedmiotom (np. z ubrań można zrobić zabawki dla dzieci)
- wybieraj produkty w szklanych opakowaniach (butelka szklana może być zwrotna albo bezzwrotna, szklanego słoika możemy użyć do domowych przetworów).

Jak widzimy przyjazne środowisku użytkowanie produktu oraz późniejsze zbieranie i zagospodarowanie odpadów to równie ważne elementy cyklu życia, wpływające na ślad środowiskowy. Każdy z nas ma wpływ – przynajmniej częściowy – na każdy ze wspomnianych elementów. **Warto zmienić te przyzwyczajenia.**

Na ostateczną wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami składa się ilość odebranych i zagospodarowanych wszystkich odpadów, wytworzonych przez mieszkańców w gospodarstwach domowych. Im przedsiębiorca odbierze więcej odpadów z Gminy, tym Gmina zobowiązana będzie zapłacić wyższą cenę za ich odbiór i zagospodarowanie.

Pamiętajmy, iż najlepsze odpady to takie, które w ogóle nie powstały i temu mają służyć wspomniane zmiany zachowań. **Każdy z nas powinien spróbować wprowadzić je do swojego życia, a przekona się, że są nie tylko dużym ułatwieniem, ale także powodują oszczędności oraz przyczyniają się do zmniejszenia naszego oddziaływania na środowisko.**

Renata Barczak

Z teki etnografa

Tradycje Adwentu i Bożego Narodzenia w kulturze i obrzędowości polskiej

„Adventus” znaczy przyjsście.

Termin ten, jak podaje *Leksykon kultury religijnej w Polsce*, za pożyczony został od zwyczaju rzymskiego, gdzie czas przed uroczystym wejściem cesarza do Rzymu, zwłaszcza do świątyni, nazywano *adventus*. Dla chrześcijan to początek nowego roku liturgicznego, a przede wszystkim okres oczekiwania i przygotowania do Uroczystości Narodzenia Pańskiego, która jest pamiątką historycznego przyjścia Chrystusa na ziemię przed dwoma tysiącami lat. Pierwsze historyczne wzmianki o Adwencie odnajdujemy w dekreście Synodu w Saragossie w roku 388. W średniowieczu na wzór Wielkiego Postu trwał 40 dni, stąd też jedna z dawnych nazw tego okresu to Czterdziestnica; miał również charakter pokutny. Obecnie w całym Kościele powszechnym obchodzi się Adwent od około 25 listopada do 24 grudnia. Zapoczątkowana na Soborze Watykańskim II reforma liturgiczna nadała temu okresowi charakter „religijny i radosnego oczekiwania”.

Do tradycji typowo polskich należy Msza św. wotywna o Najświętszej Maryi Pannie nazywana Roratami od pierwszych słów antyfony na wejście „Rorate coeli desuper” – („Spuście rosę niebiosa”). Roraty znane były w Polsce już w XII wieku. W kościołach poznańskich wprowadził je Przemysław II, zaś na grunt krakowski przeschepił książę Bolesław Wstydlivy. Roraty odprawiane w katedrze wawelskiej gromadziły wszystkie stany królestwa (króla, biskupa, prymasa, senatorów, ziemian, rycerzy, mieszczan, kmieci), których przedstawiciele kolejno zapalali jedną świecę z siedmioramiennego świecznika. Zwyczajowo Msza św. roratnia rozpoczynać się powinna o brzasku dnia. Na ołtarzu zapala się świece zwane roratkami lub roratnicami. Największa z nich, ozdobiona mirtem, symbolizować ma Matkę Bożą. W bardzo wielu parafiach do dziś kultywuje się zwyczaj udawania się na roraty ze światłami, lampionami. Czy nią to obecnie dzieci, które niosąc lampiony, włączają się w procesję rozpoczynającą Mszę św.

W dawnej tradycji polskiej istniał zwyczaj spotkań w długie, zimowe wieczory. Wykonywano podczas nich wspólnie różne prace, roboty ręczne. Nie inaczej było i w Zaczerniu. Jak wspomina p. Wanda Kosior: „Gdy tylko rozpoczął się adwent, dzieci i młodzież schodziły się wieczorami u sąsiadów i tam wspólnie wykonywały różne ozdoby na choinkę. Robiono je z wydmuszek, słomy, z kolorowego papieru, łupinek orzechów. Robiono przeróżne pajace, łańcuchy, koszyczki, języki i aniołki. Żadnych ozdób nie kupowano”.

Był to też czas swadziebny. Zwyczajowo kojarzono młode pary, rozmawiano o przewidywanych weselach. Wieczornice tego typu połączone ze śpiewem adwentowych pieśni czy modlitwą znane były już w XVI wieku. Zwyczaj ten znalazł odbicie zarówno w przysłowia ludowych, jak i w literaturze. Nawiązali do niego Władysław Reymont w „Chłopach” i Henryk Sienkiewicz w „Potopie”.

„Vigilare” to „czuwać”

Kulminacyjnym punktem adwentowych przeżyć jest Wigilia Uroczystości Narodzenia Pańskiego, dzień 24 grudnia. Słowo to pochodzi z języka łacińskiego i oznacza straż nocną, wartę, zaś wspomniany już czasownik *vigilare* znaczy tyle co „czuwać”. W Kościele katolickim nazwa ta wiąże się z dniem poprzedzającym każde ważniejsze święto, jednak w języku potocznym zwykło się ją odnosić przede wszystkim do dnia i nocy poprzedzających Boże Narodzenie.

Przeżywanie Wigilii połączone było w Polsce z bardzo bogatą obrzędowością, której relikty zachowały się do dzisiaj. Wierzono, że

Dzieci z lampionami

Postnik

przebieg dnia wigilijnego decyduje o przebiegu całego roku, starano się więc przeżywać go w zgodzie i harmonii. Nie należało wszczynać kłótni, martwić się, płakać, a dzieci napominano, aby sprawowały się wzorowo, bo jeśli któreś tego dnia zasłuży na karę, to karane będzie cały rok. Wstawano tego dnia wcześniej rano, aby przez cały rok zachować zdrowie, energię i rzeškość. Nie można było niczego pożyczać, aby nie narazić się na utratę mienia w nadchodzącym roku.

W tradycyjnych polskich obchodach wigilijnych, zwłaszcza w obrzędach ludowych, występują liczne elementy agrarne. Na wsiach i w dworach szlacheckich umieszczano w głównej izbie snopy zbóż na obfite plony. Pomyślnej vegetacji sprzyjać miały przystroje świąteczne z roślin ciemnozielonych: gałązki świerkowe i jodłowe przybijane do ścian, bełek stropowych, płotów. Dziś tę rolę pełni w polskich domach choinka.

Zwyczaj strojenia bożonarodzeniowego drzewka przywędrował do Polski z Niemiec na przełomie XVIII i XIX wieku, głównie za sprawą niemieckich kolonistów. Początkowo kultywowany był w domach mieszczan i inteligencji, dopiero na początku XX wieku „zblądził pod strzechy” wypierając podłaźniki (ścięte czubki świerków lub gałęzie jedliny wieszane u sufitów i dekorowane jabłkami, piernikami, orzechami lub innymi słodyczami). Początkowo choinki dekorowano tak, jak wspomniane podłaźniki, później zaczęto je zdobić wykonywanymi w domu

w czasie Adwentu ozdobami ze słomy, kolorowego papieru, wydmuszek, piórek itp. Zadanie to w Zaczerniu, jak wspomina W. Kosior, powierzano dawniej dzieciom, które miały przy tym dużo radości.

Kulminacyjnym punktem wigilijnego dnia jest wieczerza wigilijna, nazywana też „wigilią”, „wilią”. W Zaczerniu stosowano też nazwy „postnik” lub „pośnik”. Cały ten dzień „poszczono” (jedzono bezmięsne śniadanie, a później wieczerzę wigilijną) lub „suszono”, tzn. rezygnowano z posiłku aż do czasu wieczerzy. Powszechnie zachowany był zwyczaj wkładania siania pod obrus na stół, przy którym spożywana będzie wieczerza. Jak wspomina W. Kosior, w Zaczerniu przygotowywaniem stołu wigilijnego zajmował się gospodarz. Prócz siana kładł jeszcze garść zboża i nakrywał białym, lnianym obrusem. Miało to przypominać ołtarz i pieluszki Dzieciątka Jezus, a także Jego narodziny na sianie w betlejemskim żłobie. Znany jest też i nadal zachowywany zwyczaj pozostawiania wolnego miejsca przy wigilijnym stole dla członka rodziny zmarłego w minionym roku lub dla niespodziewanego gościa. Na pamiątkę gwiazdy betlejemskiej, która oznajmiła Mędrcom ze wschodu narodziny Chrystusa, wieczerzę wigilijną rozpoczynało się, gdy zabłysła pierwsza gwiazda. Zwyczaj ten, głęboko zakorzeniony w polskiej kulturze znalazł swe odbicie w utworach literackich, m.in. w „Chłopach”: „*W każdej chałupie zarówno u bogacza jak i u komornika przystrajano się i czekano z namaszczeniem, a wszędy stawiano w kącie snopy zboża, okrywano ławy czy stoły płótnem bielonym, podścielano sianem i wyglądano oknami pierwszej gwiazdy*”.

Wieczerzę wigilijną poprzedzała modlitwa i uroczysta ceremonia dzielenia się opłatkiem, połączona ze składaniem sobie życzeń. Opłatki (z języka łacińskiego *oblatum* – „to, co ofiarowane”) są pozostałością starochrześcijańskich chlebów ofiarnych, a dzielenie się nimi oznacza wzajemne poświęcenie jednych dla drugich i uczy, że ostatni nawet kawałek chleba należy dzielić z bliźnimi. Ten specyficznie polski zwyczaj pojawił się w Polsce prawdopodobnie w końcu XVIII wieku na dworach szlacheckich. Szybko jednak przyjął się w miastach i wsiach. W Zaczerniu opłatki przynosił do domów organista. Nie otrzymywał za nie pieniędzy, zaczernianie odpłacali mu za całoroczną pracę w kościele wkładając na towarzyszącą organiście furmankę kosze ziemniaków, garnce żyta, jaja, a nawet wiązki słomy.

Postny jadłospis wigilijny składał się i w niektórych polskich domach składa nadal z dużej, zwyczajowo ustalonej liczby potraw. W niektórych regionach Polski jest ich 12 na

pamiątkę 12 apostołów. Podobnie było i w dawnym Zaczerniu, gdzie na wigilijny stół podawano m.in. barszcz z grzybami, kapustę z grochem, ziemniaki, fasolę, pierogi z kapustą, ze słodkim serem, z powidłem, kasze: jęczmienną z suszonymi jabłkami, śliwkami i gruszkami, jaglaną i gryczaną. Często pojawiała się też kulaska i konieczny kompot z suszonych owoców. Zaczerskie gospodynie nie kupowały żadnych produktów. Wieczerzę przyrządzano z tego, „co w polu, lesie, sadzie i ogrodzie”. Nie podawano na stół wigilijny ryb. Potrawy jedzono „z jednej miski”, początkowo łyżkami drewnianymi, potem aluminiowymi. W czasie „pośniku” nie wolno było nikomu prócz gospodyni wstawać od stołu i wychodzić, aż do czasu zjedzenia ostatniej potrawy. Przy każdej podawanej potrawie domownicy kładli dłoń na głowie sąsiada i poruszali nią mówiąc: „ródź się, proso”, „ródź się żytko” lub „zwijaj się kapustko”, w zależności od tego, co akurat podawała gospodyni. Podczas stawiania miski z potrawą na stole, kładziono pod nią opłatek i wierzono, że jeśli przyklei się on do miski, to na przyszły rok będzie urodzaj tego, co w misie było.

Wieczerzę wigilijną kończyła modlitwa i wspólny śpiew kołęd. Potem gospodarz brał kolorowy opłatek, garść siana spod obrusa i szedł do obory, aby podać to zwierzętom. Następnie udawał się do ogrodu i powrócił ze słomy obwiązywał drzewka owocowe, a dzieci w tym czasie biegały i krzyczały: „Nie ścinajcie moja babko, będzie rodić gruszka, jabłko. Nie ścinajcie, będzie rodić, będzie wna na jabłka chodzić”. Te okrzyki słyhać było dawniej w całym Zaczerniu. Starsza młodzież męska robiła w tym czasie różne psoty. Niejeden wóz znalazł się wówczas na dachu, a bramek szukało się w sąsiedztwie. Gospodarze często się denerwowali i „psioczyli”, ale ostatecznie godzili się na „zbytki”, bo taki był przecież zwyczaj. Panny „na wydaniu” wychodziły natomiast przed chałupy, nasłuchując poszczekiwań psów, bo wierzono, że skąd słyhać szczekanie, stamtąd nadejdzie przyszły mąż.

Zaczernianie licznie uczestniczyli w uroczystej Mszy św., tzw. Pasterce. Po przyjeździe z kościoła wszyscy kładli się spać na rozścielonej tam w Wigilię słomie. Rano w dzień Bożego Narodzenia młodzież myła się w wiaderku, w wodzie, do której wkładano kawałek opłatka, trochę sianka z wigilijnego stołu i pieniędzy, co miało dawać urodę, zdrowie i bogactwo

Godne święta

Boże Narodzenie, obchodzone 25 grudnia, to jedno z największych świąt kościelnych w świecie chrześcijańskim, obchodzone od IV wieku (z roku 354 pochodzi wzmianka w chronografii rzymskiej). Staropolska nazwa „Gody” lub „Godne Święta” używana była powszechnie do końca XVIII wieku, a na wsi jeszcze dłużej, bo niemal do początków XX wieku. Władysław Reymont w „Chłopach” tak pisze o Bożym Narodzeniu: „*Boć to Gody szły, Pańskiego Dzieciątka święto, radosny dzień cudu i zmiłowania Jezusowego nad światem, błogostawiona przerwa w długich, pracowitych dniach, to i w ludziskach budziła się dusza z zimowego odrętwienia, otrząsała się z szarzyzny, podnosiła się i szła radosna, czująca mocno na spotkanie narodzin Pańskich!*”. Nazwę „gody” wywodzi się niekiedy od godzenia służby. Na Boże Narodze-

Wigilia u Lasowiaków

nie wygaszały umowy między pracownikami najemnymi i ich chlebodawcami. Odnawiano je zwykle w drugi dzień świąt (św. Szczepana) lub w Nowy Rok.

Dzień Bożego Narodzenia upływał w atmosferze powagi, spokoju i skupienia. Po uczestnictwie w porannej Mszy rodziny spędzały go w swoich domach. Nie było tradycji odwiedzin u krewnych i sąsiadów. Odpoczywano, posilano się świątecznym jadłem przygotowanym jeszcze w Wigilię, dla uczczenia wielkiego święta powstrzymywano się od wszelkich zbytecznych prac. Dlatego też zaczerpszy gospodarze jeszcze w wigilijne przedpołudnie przygotowywali paszę dla zwierząt na dwa nadchodzące świąteczne dni.

Bardziej pracowity był drugi dzień świąt, uroczystość św. Szczepana. W Zaczerniu od rana sprzątano i porządkowano izby, wynoszono słomę. Działo się tak zwłaszcza tam, gdzie mieszkaly panny „na wydaniu”, bo gdyby nadszedł kawaler i znalazł jakieś śmiecie, to znaczyło, że dziewczyna nie będzie dobrą gospodynią. Aby poprawić nieco swój wizerunek, musiała ona wówczas stawiać wódkę. Gdy w izbie było czyściwo, wódkę stawiał przybyły chłopak. Często takie przyjęcie chłopaka z wódką oznaczało oświadczenie.

Młodzież męska wiedziała, gdzie i do której panny chodzi kawaler i słomą mościła drogę od domu chłopaka do panny. Dziewczyna musiała o świcie drugiego dnia świąt sprzątać tę słomianą ścieżkę, by ludzie idący rano do kościoła nie widzieli słomy, bo w przeciwnym razie, mówiono o niej, że jest leniwa i nie będzie dobrą żoną.

W drugim dniu świąt w kościele zaczerskim święcono owies, którym obrzucano (przeważnie z chóru kościelnego) księdza idącego przez kościół i kropiącego święconą wodą. Nawiązywano w ten sposób do kamienowania św. Szczepana. Zwyczaj ten zabronił ks. Jan Guzy, zwracając parafianom uwagę na marnowanie i niszczenie zboża.

Wieczorem tego dnia rozpoczynało się „chodzenie po kołędzie”. W Zaczerniu chłopcy chodzili z „Turoniem”, z gwiazdą i z szopką. Tradycje kołędnicze są jednak tak bogate, że nie sposób zmieścić ich w tym tekście. Zachęcam więc do lektury przyszłych numerów „Gazety Gminnej”, a pani Wandzie Kosior serdecznie dziękuję za wspomnienia o dawnych zaczerskich tradycjach bożonarodzeniowych.

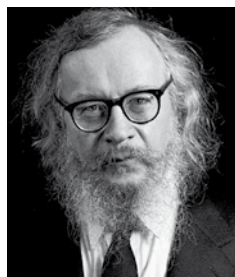
Tekst Ewa Kłeczek-Walicka
Fot. domena publiczna

Zwyczajni-niezwyčajni

Śladami wybitnego reżysera i jego matki

Pasjonaci teatru kojarzą nasze województwo z nazwiskami trzech twórców-reformatorów tej szczególnej dziedziny sztuki. Dokonania Józefa Szajny, Tadeusza Kantora i Jerzego Grotowskiego są znane i cenione w Polsce oraz na świecie. Niewiele osób jednak wie, że rodzinna historia jednego z tych artystów, Jerzego Grotowskiego jest związana z podrzeszowską Łąką. Aby ją poznać, warto w fotograficznym skrócie przedstawić lata młodości tego wybitnego reżysera, a także przybliżyć postać jego matki.

Emilia Eugenia Kozłowska urodziła się 22 września 1897 roku we Lwowie jako trzecie i zarazem najmłodsze dziecko Eugeniusza oraz Marii z domu Jossé. Jej ojciec był średnio zaможnym urzędnikiem Cesarsko-Królewskich Kolei Państwowych. W okresie I wojny światowej rodzina Kozłowskich przeprowadziła się do Rzeszowa. U najmłodszej córki zmiana ta mogła być pewnego rodzaju szokiem, gdyż na tle dobrze rozwiniętego Lwowa Rzeszów był wówczas niewielkim, prowincjonalnym miasteczkiem. To właśnie tu Emilia rozpoczęła naukę w Prywatnym Seminarium Nauczycielskim Żeńskim. Po ukończeniu go w 1919 roku wyjechała na Podlasie, gdzie podjęła pracę w charakterze nauczycielki. Po niespełna roku powróciła jednak na Rzeszowszczyznę. Chcąc nadal wykonywać swój zawód rozpoczęła pracę w Publicznej Szkole Powszechnej w Łące, której kierownikiem był Jan Tatkowski. Potwierdzenie tej informacji znajdujemy m.in. w *Spisie nauczycieli publicznych szkół powszechnych...* autorstwa Seweryna Lehnerta wydanym we Lwowie w 1924 roku. Wraz z Emilią Kozłowską w Łące pracowały jeszcze dwie nauczycielki: Jadwiga Luśniakówna oraz Maria Beńkowska. Według wspomnień Marii Wilk (1915-2014), która w latach dwudziestych XX w. uczęszczała do tutejszej szkoły, nauczycielki początkowo mieszkaly na pobliskiej organizstówce, gdzie zajmowały wspólny pokój. Po śmierci Jana Tatkowskiego w 1923 roku stanowisko kierownika szkoły objął Wojciech Trojanowski. Wraz z nim do Łąki przybyła żona Stanisława, która jednocześnie otrzymała tu posesję nauczycielki. Panie Luśniakówna i Beńkowska podjęły natomiast pracę w innych szkołach. Wkrótce po tym Emilia Kozłowska zaję-

Jerzy Grotowski
(1933-1999)

Emilia Grotowska po przejściu na emeryturę (1972 r.)

ła niewielkie mieszkanie na poddaszu szkoły, gdzie mieścił się pokój oraz ślepa kuchnia. Po skończonych lekcjach siostra pani Marii, Wiktoria Gancarz codziennie przynosiła z pobliskiego zakładu sierót posiłek dla nauczycieli i kierownika szkoły. Dziewczynka otrzymywała za to miesięcznie 6 zł zapłaty. Bogatą wiedzą i wszechstronnymi zainteresowaniami Emilia Kozłowska budziła podziw zarówno wśród dzieci, jak i dorosłych mieszkańców Łąki. Uczyła języka polskiego, matematyki, historii, a nawet chemii. Nocami pokazywała młodzieży gwiazdozbiory ucząc tym samym podstaw astronomii. W sytuacjach konfliktowych zawsze stawiała po stronie

Emilia i Marian Grotowscy na podwórzu letniego pałacu Lubomirskich w Rzeszowie. W tle willa Jabłońskich przy skrzyżowaniu alej Lubomirskich i Pod Kasztanami

Emilia, Jerzy i Kazimierz Grotowscy

słabszych. Mimo surowości (np. za spóźnienie na lekcje należało odmawiać pacierz na klęczkach) cieszyła się niewątpliwym autorytetem i była lubiana przez wszystkich uczniów. Pod koniec lat dwudziestych ubiegłego stulecia Emilia odnowiła znajomość z kolegą, którego poznała będąc jeszcze nastolatką w 1914 roku na ślizgawce w Rzeszowie. Kolegą tym był syn profesora I Gimnazjum, Marian Grotowski, inżynier leśnik, kapitan rezerwy saperów Wojska Polskiego, a także początkujący malarz i rzeźbiarz. Wkrótce po tym ich znajomość przerodziła się w miłość, którą przypieczętowali zawierając związek małżeński w rzeszowskiej farze 2 kwietnia 1929 roku. Wydarzenie to zakończyło jednak „łacki” wątek w życiu Emilii. Po ślubie młodzi zamieszkali w dawnym Letnim Pałacyku Lubomirskich w Rzeszowie. Tam też 26 stycznia 1930 roku urodził się ich starszy syn Kazimierz, zaś 11 sierpnia 1933 roku – młodszy Jerzy. Z uwagi na konieczność opieki nad dziećmi, Emilia na pewien czas zrezygnowała z pracy w szkole. W 1934 roku rodzina Grotowskich przeprowadziła się do Przemysła i mieszkała tam do wybuchu II wojny światowej. We wrześniu 1939 roku Emilia wraz z synami uciekła na Ukrainę, zaś Marian przez Węgry, Włochy i Szkocję trafił do Anglii. Ży-

jąc na emigracji nigdy więcej nie spotkał już żony ani dzieci. Utrzymywał z nimi kontakt listowny. Bardzo chciał sprowadzić swoją rodzinę do Wielkiej Brytanii, lecz wszelkie próby kończyły się niepowodzeniem. W 1949 roku wyjechał do Argentyny, zaś kilka lat później zamieszkał w stolicy Paragwaju, Asunción. Zmarł tam 10 grudnia 1968 roku.

Jesienią 1940 roku, mając na utrzymaniu dwóch synów, Emilia zamieszkała w Nienadówce. Tam po dziesięcioletniej przerwie podjęła pracę w szkole. Wbrew narzuconym przez okupacyjne władze zasadom, Grotowska zachęcała młodzież do kształcenia na tajnych kompletach. Szczególnie jednak dbała o staranne wykształcenie własnych synów. Latem 1944 roku, chcąc znaleźć schronienie przed nadchodzącym ze wschodu frontem, Emilia powróciła z dziećmi do Rzeszowa. Po wyzwoleniu miasta zamieszkała w Załężu, gdzie od września 1944 roku ponownie podjęła pracę nauczycielki. Wraz z młodszym synem Jerzym zajmowała wówczas jednopokojowe mieszkanie na parterze budynku szkolnego. Młody Grotowski już wtedy wyróżniał się bogatą wiedzą, talen-

Uczniowie szkoły w Łące z nauczycielkami oraz inż. Józefem Gancarzem przed Domem Ludowym. Emilia Kozłowska stoi druga od prawej strony (ze zbiorów Elżbiety Surmacz)

Na poddaszu dawnej szkoły w Łące mieściło się jednopokojowe mieszkanie ze ślepką kuchnią

tem aktorskim oraz wyjątkową wrażliwością. Starszy syn Kazimierz, będąc już uczniem II Liceum im. Stanisława Sobińskiego, mieszkał w tym czasie u ciotki Stanisławy Grotowskiej w Rzeszowie. W 1945 roku Emilia wraz z Jerzym ponownie sprowadziła się do Rzeszowa. Matka późniejszego reżysera przyjęła wówczas posadę nauczycielki w żeńskiej szkole im. Marii

Budynek starej szkoły w Nienadówce. Stan przed rozbiórką w 2015 roku

Konopnickiej przy ul. Grunwaldzkiej. Jerzy natomiast uczęszczał do Szkoły Ćwiczeń Liceum Pedagogicznego. We wrześniu 1945 roku rozpoczął naukę w I Państwowym Gimnazjum i Liceum im. S. Konarskiego, zaś po dwóch latach, idąc śladami starszego brata, kontynuował edukację w II Państwowym Gimnazjum i Liceum im. Stanisława Sobińskiego. Niestety w tym czasie podupadł na zdrowiu. Ze względu na konieczność leczenia choroby Jerzego, w 1950 roku Grotowscy na zawsze opuścili Rzeszów. Zamieszkali w Krakowie, gdzie po dojściu do zdrowia późniejszy reżyser mógł realizować swoje pasje. Po zdaniu matury i ukończeniu studiów w Państwowej Szkole Teatralnej rozwijał swoją artystyczną karierę z czasem zyskując światową sławę. Jego starszy brat Kazimierz studiował fizykę na Uniwersytecie Jagiellońskim,

a następnie poświęcił się pracy naukowej. Jako wykładowca akademicki uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Emilia natomiast do przejścia na emeryturę pracowała jako urzędniczka Sądu Okręgowego Ubezpieczeń Społecznych. Pod koniec życia wiele podróżowała po Polsce i innych krajach europejskich. W 1976 roku wspólnie z Jerzym wzięła udział w wyprawie do Indii i na Cejlon. Zmarła nagle przebywając na wakacjach w Rytrze w 1978 roku. Jej grób znajduje się na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Emilia Grotowska odegrała niezwykle ważną rolę w życiu obu swoich synów. Była dla nich nie tylko matką, lecz kimś znacznie więcej - była mentorką wskazującą kierunek rozwoju oraz wzorem tego, jak najlepiej służyć ludziom. Obaj bracia wielokrotnie to podkreślali, zaś Jerzy po latach nazywał ją swoim „pierwszym guru”.

W 1980 roku Jerzy Grotowski będąc już znanym i cenionym reżyserem odwiedził Rzeszów i Nienadówkę. Jak sam stwierdził, była to „wyprawa do źródeł swojej osobistej biografii”. Fakt ten po latach stał się inspiracją do zorganizowania w Rzeszowie festiwalu „Źródła Pamięci. Szajna-Grotowski-Kantor”. Jest to wydarzenie cykliczne, podczas którego odbywają się spektakle, prelekcje i wykłady poświęcone twórcom. Zdaniem organizatorów festiwalu: „dziedzictwo wielkich reformatorów teatru okazuje się wciąż żywe i inspirujące dla kolejnych pokoleń reżyserów, aktorów, teatrologów, a także dramatopisarzy”. Tym bardziej warto pamiętać, że część historii rodziny Grotowskich stanowi również część historii naszej Gminy.

Tekst i fot. Piotr Smotryś

Wydarzenia oraz ludzie zasługujący na miano PIERWSZY

Wynalezienie druku, odkrycie radu, pierwszy kosmonauta, pierwszy przeszczep serca – takie fakty i wydarzenia przechodzą na trwałe do historii ludzkości. Zaś w mikroskali, w kalendarium gminy na pewno powinny znaleźć się takie fakty jak podłączenie danej wsi do sieci energetycznej i zapalenie się pierwszej żarówki czy choćby uruchomienie stałego połączenia autobusowego ze stolicą województwa. Chcę naszym czytelnikom zaproponować „wędrówkę” po kilkusetletnich dziejach naszej Małej Ojczyzny w celu odpowiedzi na pytanie: kto był w danej dziedzinie PIERWSZY, kiedy po raz pierwszy odnotowano nowatorskie działania i fakty mające decydujący wpływ na życie mieszkańców oraz gospodarkę gminy. Te ciekawostkowe publikacje zamierzam kontynuować w kolejnych numerach naszej Gazety. Dlatego też prosba do czytelników o sugestie i pytania na jakie należałoby szukać odpowiedzi, a także o ewentualne korekty oraz uzupełnienia podanych wcześniej faktów. Telefon kontaktowy: 17 7722566.

NAZWY WSI UTRWALONO PISEMEM. Nazwy naszych miejscowości pierwszy raz odnotowano w aktach fundacyjnych parafii łąckiej oraz zaczerskiej a także w „*Liber conclusionum*” kapituły przemyskiej – spisie osad *districtus* Rzeszów, płacących kapitule daninę zwaną dziesięciną. W dokumencie z 1409 roku sygnowanym przez Jana Feliksa Rzeszowskiego, fundującym parafię w Łące, znalazły się nazwy: LANKA (Łąka), ŁUKAWIEC, STOBIERNA, PALIKÓWKA. Nato-

miast w dokumencie datowanym na rok 1416 zapisano nazwy: JASIENNIK (Jasionka), TRZEBOWNYCZA (Trzebownisko) i Słopyska. Ta mała osada w widłach Czarnej wkrótce upadła, zaś w tym samym miejscu urosła nowa, której nadano nazwę NOWA WIEŚ; na mapie Miega sporządzonej przez austriackiego zaborcę w roku 1780, osada liczyła już ok. 70 chat wiejskich. zaś w spisie wiernych wyszczególniono ponad 300 mieszkańców – łącznie z części zaczerskiej oraz staromiejskiej. Nazwę SACZYRNA zawierał m.in. akt datowany na 29 czerwca 1439 r. o uposażeniu kościoła parafialnego w Zaczerniu.

Cmentarz w Zaczerniu

NAJSTARSZA NEKROPOLIA W REGIONIE. Przez wieki zmarłych chowano pod ścianami kościoła bądź w jego najbliższym sąsiedztwie, zmarli duchowni znajdowali swój wieczny spoczynek pod posadzką świątyni. Nasi przodkowie spoczywali więc na wieki w pobliżu murów swego parafialnego kościoła: w Łące, w Zaczeraniu oraz w Staromieściu. Pierwsi odstąpili od tego zwyczaju zaczernianie przenosząc w 1755 roku miejsce pochówku poza wieś. Parcelę (120x70 m) odstąpił folwark. Natomiast plac przy zaczerskiej świątyni zarezerwowano wyłącznie dla członków rodu Jędrzejowiczów – właścicieli tutejszych dóbr. Część z nich spoczywa w rodzinnych grobowcach, zaś część w krypcie kaplicy grobowej Jędrzejowiczów wybudowanej w 1892 roku. Do XXI wieku spoczęło tu 5 członków rodu. W 2008 roku w kaplicy złożono urny: ostatniego włodarza zaczerskich dóbr Jana Miera-Jędrzejowicza (1919-2008), który po II wojnie zamieszkał w Londynie oraz jego siostry Marii Anuncjaty Nowakowskiej. Nekropolię w Zaczeraniu kilkakrotnie powiększono, choć w najstarszej jej części, w tym samym miejscu grzebie się już trzecie pokolenie. Jest to dziś jeden z najstarszych czynnych cmentarzy na Podkarpaciu.

Kaplica grobowa Jędrzejowiczów

POCZĄTEK KARIERY ZIEMNIAKA. W drugiej połowie XVIII wieku do Zaczerania i Jasionki, a potem na pola pozostałych folwarków gospodarujących na naszym terenie, trafiła nowa roślina, znana dziś jako ziemniak. Ziemniaczane bulwy „przywędrowały” z zachodu Europy, przywiezione tam pod koniec XVI wieku z Ameryki Południowej. Ziemniaki szybko znalazły miejsce w diecie ludzi i zwierząt w całej Europie. Jako ważne źródło paszy, roślina ta przyczyniła się do rozwoju hodowli bydła i trzody. O tym, iż ziemniaki traktowano z początku jako roślinę egzotyczną, świadczy anegdota, zapisana przez dziejopisarzy, jak to Marysieńka, żona króla Jana III Sobieskiego, podarowane jej przez małżonka bulwy zdobyte na kolejnej wyprawie wojennej, posadziła w przydworskim ogrodzie. Jak łodygi zakwitły, Marysieńka była mocno zdęgowana; urok ziemniaczanych kwiatków oraz ich zapach okazał się wątpliwy... Za pioniera uprawy ziemniaka na naszym terenie uznano gospodarnego plebana Zaczerania ks. Aleksiego Krajewskiego. Najpierw posadził je w swoim plebańskim ogrodzie. W 1790 roku, nie bez oporów, przeko-

Przystanek MPK

nał chłopów do uprawy ziemniaka; na początek, bulwy trafiły na pola 14 miejscowych kmieci.

MARZENIEM – JAZDA AUTOBUSEM DO RZESZOWA.

Niemal do połowy ubiegłego stulecia głównym środkiem lokomocji były... własne nóżki. Pieszko wędrowali trzebowniczanie i nowowsianie do staromiejskiego kościoła, jeszcze w pierwszych latach powojennych spotykało się młodych piechurów rodem z Wólki czy Zaczerania zdążających do pracy bądź szkoły w Rzeszowie. Jak zanotował w swej monografii o Wólce Podlesnej Bronisław Jakubowski: *Pracę w mieście podjęto kilkunastu wólczan. Aby zdążyć na godzinę szóstą czy siódmą należało wyruszyć z domu o trzeciej nad ranem. Jedynym ułatwieniem mogły być rozklekotane ponieemieckie rowery przywiezione z ziem zachodnich...* Łukawczanom czy łączanom bliżej było na przystanki PKP w Strażowie i Krzemienicy; oni do miasta dojeżdżali pociągiem. Wydarzeniem, na miarę epoki, było uruchomienie stałego połączenia autobusowego MPK Rzeszów – Trzebowniko. To był wrzesień 1952 r. Ruszyła stała linia autobusowa nr 2 Osiedle WSK – Trzebowniko. Linię obsługiwał stary zdezelowany autobus marki francuskiej zwany „stodołą”. Kilka lat później na trasie pojawiły się włoskie autobusy z demobilu marki Fiat. Jako kilkuletnie dziecko podróżowałem na kolanach taty. Pamiętam newralgiczne chwile tej podróży. Autobus przeładowany do granic możliwości miał spore kłopoty aby – opuszczając centrum Rzeszowa – z ulicy Grunwaldzkiej wyjechać stromą ulicą Jabłońskiego na główny most nad torami. Drugi punkt nie do pokonania w podróży do wsi, to spora górka na trasie lubelskiej, tuż po minięciu staromiejskiego kościoła (górkę zniwelowano dopiero kilkanaście lat później). W takiej sytuacji, nie było innego rozwiązania, jak wysiadka części pasażerów oraz wypchanie kochanej „dwójki” na „szczyt”... Do Jasionki czerwony autobus dotarł na początku lat 60. W tym samym czasie linię MPK otrzymali mieszkańcy Zaczerania. Natomiast nasi ziomkowie z prawobrzeżnej części gminy musieli wciąż czekać na komunikację autobusową. Dopiero w Sylwestra, 31 grudnia 1967 r., linię do Łukawca uruchomiła PKS; było to możliwe dzięki utwardzeniu drogi z Łąki do Domu Ludowego na Golonkówce. W 2000 r. autobusy PKS zostały zastąpione przez wozy MPK (linia nr 21), potem MKS. I jeszcze jedna informacja z naszego Kalendarium. W 1960 roku zaczernianie otrzymali też własny przy-

Parowóz w Zaczeraniu

stanek kolejowy. Powstał na trasie otwartej właśnie linii kolejowej Rzeszów – Głogów Młp. Niestety, po tamtym wydarzeniu pozostała jedynie widoczna archiwalna fotografia.

PIONIER GMINNEGO LOTNICTWA. Na taki tytuł zasłużył prawdopodobnie Walenty Barszczowski z Łąki. Po kilkuletniej tułaczce za chlebem, z początkiem XX wieku powrócił z Ameryki przywożąc sakiewkę dolarów, ale przede wszystkim – głowę pełną różnych pomysłów. Za oceanem napatrzył się i nasłuchiwał o nowych cudach techniki. Postanowił pójść tym śladem. Skonstruował pierwszy w okolicy drewniany rower, a później drewniany szybowiec. Konstrukcję z drewna lipowego i jesionowego obciągnął płótnem nasączonym woskiem. Latem 1913 roku pan Walenty odbył pierwszy próbny lot startując z dachu własnej stodoły. Po kilkunastu metrach szybowiec runął i zarył się w ziemię. Jak później relacjonowano, ucierpiał szybowiec oraz noga łąckiego Ikara. Tak czy inaczej, jego wyczyn trafił do almanachu lotnictwa, jako prekursora szybownictwa polskiego. Szczątki historycznego szybowca ponoć przechowywano w Łące do czasu II wojny. Pierwszy realny kontakt naszych ziomeków z lotnictwem miał miejsce na początku września 1914 roku, kiedy I wojna nabierała rozmachu. Na niebie pojawiły się wojskowe dwupłatowce rozpoznawcze armii austriackiej. Bronisław Smykała, zacherski kronikarz historii regionu, zanotował m.in.: *Moja mama, piętnastoletnia wówczas dziewczynka, pała krowy „za Strugami”... Nagle, gdzieś w górze od strony Stobiernej i Jasionki dał się słyszeć narastający warkot. Znad lasu wyłonił się nisko lecący samolot. Czegoś podobnego dziewczyna w życiu nie widziała. W jednej chwili, pastuszka i krowy rzucili się do ucieczki... Minęło kilkanaście kolejnych lat. Okazję do kontaktu z prawdziwym samolotem na wyciągnięcie ręki dał rok 1938. Dwupłatowiec wylądował na polach jasiońskiego folwarku (w miejscu dzisiejszej stacji benzynowej). Maszynę natychmiast otoczyła chmara nastolatków. Był w tej grupie też 12-letni Edek Czyrek z Nowej Wsi: - Na pilota i jego ubiór patrzyliśmy z zaciekawieniem, jak na wystannika z kosmosu. Przywiózł trzech panów. Wkrótce pojawiła się dworska bryczka i zabrała całą ekipę do dworu w Jasionce. Ponoć byli to bliscy znajomi Jędrzejewicza... Potem długo jeszcze opowiadano niestworzone rzeczy, jak to na polach wylądował „gawron”. Nikt wtedy nie przypuszczał, że już wkrótce tutejsze łąki staną się na zawsze miejscem startów i lądowań samolotów, najpierw wojskowych, a potem – po za-*

Sanie

kończeniu II wojny, także cywilnych. Tak jest do dziś. Co więcej! W 2022 roku „Jasionka”, z chwilą napaści Rosji na Ukrainę, stała się najważniejszym lotniskiem na Ziemi, pełniąc pierwszoplanową rolę transportową i komunikacyjną; pośredniczy w dostarczaniu broni dla walczących Ukraińców, jest punktem przesiadkowym dla oficjeli z całego świata odwiedzających Kijów. Nic więc dziwnego, że tego terytorium chronią dwie amerykańskie baterie systemu PATRIOT.

PRZEZ GMINĘ JADĄ CYKLIŚCI. 30 września 1928 r. przez Trzebownisko, Nową Wieś, Jasionkę, Stobierną i dalej na Sokołów, w kłębach kurzu, szutrowym gościńcem, gnała grupka rowerzystów. To uczestnicy Kolarskiego Biegu Okrężnego Rzeszów – Sokołów – Kolbuszowa – Sędziszów – Rzeszów, zorganizowanego przez Rzeszowskie Towarzystwo Kolarzy i Motorowerzystów. Jak podała ówczesna lokalna prasa, z 11 zawodników, wyścig ukończyło 9, uzyskując przeciętną prędkość 28 km/godz. Najtrudniej przychodziło przedzierać się przez piaszczyste drogi pod Raniżowem. Rzeszowscy cykliści zarazili swym sportem także młodych ludzi z Trzebowniska. W latach trzydziestych do wyróżniających się zawodników kolarstwa w regionie należeli m.in. bracia **Stanisław i Władysław Atamanowie**. W październiku 1937 roku wygrali oni m.in. wyścig Rzeszów – Łańcut.

CDN

*Tekst Ryszard Beres
Fot. archiwum własne autora*

Prelekcje, warsztaty, wycieczki w Klubie Seniora w Jasionce

Wznowione po letniej przerwie zajęcia w Klubie Seniora w Jasionce działającym przy Gminnym Ośrodku Kultury w Trzebownisku w ostatnim kwartale tego roku obfitowały w liczne atrakcje.

Dzięki współpracy z Fundacją Galicja Semper Fidelis z Rzeszowa, w ramach projektu „Podkarpackim seniorom – wsparcie i szacunek” zorganizowano szereg prelekcji z różnych dziedzin wiedzy.

Pierwszym z nich było spotkanie z panią Sylwią Dyjak - dietetyk z Centrum Dietetyki DietaMed, która szczegółowo omówiła najważniejsze zasady zdrowego odżywiania i stylu życia zawarte w piramidzie żywieniowej, które pozwa-

lają cieszyć się długim zdrowiem, sprawnością intelektualną oraz kondycją fizyczną na długie lata. Klubowicze dowiedzieli się również co jeść, a czego unikać, ile posiłków spożywać dziennie, jak zmniejszyć ryzyko chorób układu sercowo-naczyniowego i innych powikłań w chorobie cywilizacyjnej jaką jest cukrzyca szczególnie niebezpieczna dla osób w starszym wieku.

Zagadnienia cyberbezpieczeństwa, zagrożenia czyhające na seniorów korzystających z internetu to temat kolejnych zajęć. Tym razem pan Tomasz Kloc z Fundacji Galicja Semper Fidelis, przestrzegając seniorów, by z rozwagą korzystali z bankowości internetowej, pilnowali swoich haseł dostępo-

wych, nie otwierali wiadomości z nieznanych źródeł, a przede wszystkim nie podawali przez internet poufnych danych.

Gościem spotkania był również Sławomir Porada – Zastępca Wójta Gminy Trzebownisko, który przybliżył seniorom zagadnienia zdrowia publicznego, które ma na celu zapobieganie chorobom, przedłużanie i poprawę jakości życia. Przedstawił z jakiej profilaktyki prozdrowotnej realizowanej na terenie naszej Gminy mogą skorzystać seniorzy. Nie zabrakło również tematów związanych z lokalną społecznością.

W przeddzień święta 11-go listopada seniorzy dowiedzieli się jak zawiłe i trudne były drogi do odzyskania niepodległości przez Polskę. Komu je zawdzięczamy, ile lat trwała nieobecność naszego kraju na mapach politycznych Europy, jakie wydarzenia stworzyły możliwość, że w końcu odzyskałmy wolność? O tym wszystkim opowiedział klubowiczom historyk Piotr Jarek.

Wyjątkowo dużym zainteresowaniem cieszyło się spotkanie z Panią Magdaleną Walczyk – adwokat z kancelarii adwokackiej. Pytań było tak dużo, że trzeba było zorganizować je, aż dwa razy. Uczestnicy dowiedzieli się na nich o podstawach RODO, na co zwracać uwagę zawierając umowy cywilnoprawne, jakie są obowiązki podatkowe, kto ma prawo do zachowku, kiedy można unieważnić testament, ile i komu należy się w spadku, jakie dokumenty są niezbędne do przedstawienia w sądzie - to tylko nieliczne zagadnienia poruszone na spotkaniach.

W ramach współpracy z Fundacja Galicja Semper Fidelis zaplanowana jest również prelekcja z psychologiem.

„Aktywny senior. Międzypokoleniowe spotkania integracyjne” to kolejny projekt, w którym uczestniczyli seniorzy z Jasionki.

Tym razem w ramach zajęć klubowicze ćwiczyli swoje umysły grając w dotykowe warcaby, szachy, scrabble i inne gry integracyjne.

Nie zabrakło też warsztatów plastycznych, na których przy użyciu szablonów pomalowali bawełniane torby i fartuszki kuchenne.

Podczas kolejnego spotkania Pani Małgorzata Stolarska z Rzeszowskiego Oddziału Fundacji Szansa dla Niewidomych przedstawiła z jakimi problemami spotykają się osoby słabo widzące i niewidome w pomieszczeniach wśród domowych sprzętów, ale też w przestrzeni publicznej.

Z kolei Pan Grzegorz Skrzyński z firmy Altix zajmującej się produktami dla osób niewidomych, przedstawił uczestnikom nowoczesne urządzenia komunikujące się z osobami słabo widzącymi za pomocą mowy, dźwięku i dotyku. Seniorzy mogli także spróbować poruszać się z zasłoniętymi oczami przy pomocy białej laski.

Ostatni kwartał działalności Klubu „Złota Jesień” w 2022 to nie tylko warsztaty i prelekcje, ale także wyjazdy.

W ramach integracji kulturalnej dwukrotnie zorganizowano wyjście do kina, zwiedzono podziemną trasę turystyczną pod płytą rzeszowskiego rynku, a także w październiku seniorzy mieli okazję pojechać do Krakowa i Łagiewnik.

Wyjazdy te zostały zorganizowane dzięki dobrej współpracy Gminnego Ośrodka Kultury w Trzebownisku z fundacjami.

Mamy nadzieję, że kolejne miesiące działalności klubu przyniosą również dużo wrażeń i atrakcji.

Tekst i fot. Agnieszka Piątek-Dembowska

Dzień Seniora w Stobiernej

W dniu 29 października 2022 r. w Domu Ludowym „Podedwór” w Stobiernej spotkali się seniorzy ze Stobiernej. Organizatorem spotkania był Sołtys Pan Józef Cyrek wraz z Radą Sołectką i Kołem Gospodyń Wiejskich. Ze względu na sytuację pandemiczną, przez dwa lata takie wydarzenia były niemożliwe, dlatego też obecne spotkanie było bardzo wyczekiwane przez Seniorów. Na zabawie bawiło się bowiem 75 osób. Swoją obecnością zaszczytili nas zaproszeni goście: Wójt Gminy Trzebowniko Pan Lesław Kuźniar, Zastępca Wójta Gminy Trzebowniko Pan Sławomir Porada z małżonką, Wiceprzewodniczący Rady Gminy Pan Michał Drupka z małżonką, Radna Gminy Pani Agata Szczygieł z małżonkiem, Radny Gminy Pan Bartosz Sroczyk z małżonką, ksiądz proboszcz Józef Pasiak, Dyrektor Zespołu Szkół

w Stobiernej nr 1 Pani Beata Kowal z małżonkiem, Zastępca Dyrektora Zespołu Szkół w Stobiernej nr 1 Pani Katarzyna Ożóg z małżonkiem, Dyrektor Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Stobiernej Pani Barbara Urban, przewodnicząca KGW Pani Teresa Wnęk, Prezes OSP Pan Tadeusz Buczak. Z tej okazji w imieniu swoim, Rady Sołectkiej, Koła Gospodyń Wiejskich bardzo dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania Dnia Seniora, a zaproszonym gościom i Seniorom za wspólnie spędzony mile czas. Do zobaczenia w przyszłym roku.

Tekst Józef Cyrek
Fot. archiwum własne UG Trzebowniko

Jak czytanie wpływa na rozwój dzieci?

Nie od dziś wiadomo, jak ważne jest czytanie. W Zespole Szkół Nr 1 w Stobiernej staramy się promować czytelnictwo i miłość do książek już od najmłodszych lat. Bierzymy udział w wielu akcjach lansujących czytelnictwo. Tym razem uczestniczyliśmy w akcji: „Przerwa na czytanie”.

Wiemy, że coraz większe trudności współczesnych dzieci w uczeniu się czytania wynikają z przewagi w naszym życiu codziennym bodźców wizualno-przestrzennych. Obecnie dzieci łatwiej uczą się korzystać z komputera czy telefonu komórkowego.

Mając świadomość jednak jak dobroczynne skutki przynosi obcowanie z książką wybraliśmy się z klasą I a i I b w odwiedzinie do naszej Biblioteki Gminnej. Dzięki pani Ewie wkroczyliśmy w niezwykły, magiczny świat dzieł literackich dla najmłodszych.

Warto czytać dzieciom gdyż to rozwija ich wyobraźnię i jest źródłem inspiracji. Czytanie wymaga skupienia, a to w rezultacie poprawia ich koncentrację tak potrzebną w procesie edukacji. Czytanie uspokaja redukując stres. Książki to ogromne skarbnice wiedzy dzięki czemu dziecko poszerza zakres swojego słownictwa i ciągle się czegoś uczy.

Mamy nadzieję, że po dzisiejszej wizycie uczniowie wraz ze swoimi rodzicami będą sięgać po książkę z jeszcze większym entuzjazmem, w sposób spontaniczny i bez żadnego przymusu. Jeżeli młody człowiek rozwija się w przeświadczeniu, że książki są obecne w życiu rodziny, jeżeli widzi na co dzień, że rodzice czytają, a książki są czymś wpisanym w codzienność, to staną się one stałym, naturalnym elementem jego świata.

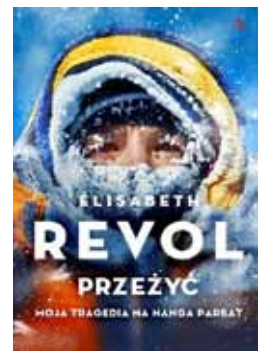
Tekst i fot. Magdalena Nowak

Nowości wydawnicze

To chwytająca za serce opowieść o miłości, lojalności i przygodzie. Dziadek traci chęć do życia. Vita jest załamana, bo dotąd nigdy się nie poddawał. Dziewczynka wie, że musi mu pomóc – potrzebuje tylko sprzymierzeńców z odpowiednimi umiejętnościami. W cyrku naprzeciwko mieszka dwóch chłopców – Samuel jest akrobatą ćwiczącym na trapezie, a Arkadij potrafi oswojać zwierzęta. Vita poznaje też dziewczynę-kieszonkowca, Silk. To idealna szajka! Cała czwórka opracowuje plan, który Vita zapisuje w czerwonym notesie; staje się on najważniejszą rzeczą w jej życiu.

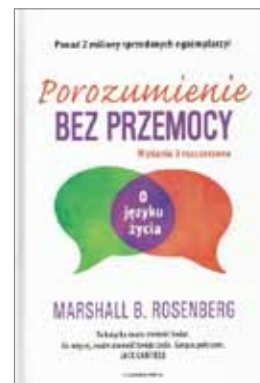
W styczniu 2018 roku Tomasz „Czapkins” Mackiewicz i Elisabeth Revol stanęli na wymarzonym szczycie Nanga Parbat. Mieli to zrobić po swojemu i bez żadnego rozgłosu. Jednak w drodze powrotnej Czapkinsa dopadła choroba wysokościowa, szybko tracił siły i coraz gorzej widział. Revol sprowadziła go do szczeliny w śniegu około 800 m. poniżej szczytu, gdzie został na zawsze. Revol po raz pierwszy z takimi szczegółami wspomina przebieg tych tragicznych wydarzeń. Szczera do bólu konfrontuje się z własną traumą i emocjami, by swoimi słowami opowiedzieć tę intymną historię, która wydarzyła się na oczach milionów internautów.

Książka *Jak nie dać sobą manipulować* powstała na podstawie historii ofiar manipulacji, a jej zadaniem jest ochrona i zabezpieczenie twojej niezależności psychicznej. Naucz się rozpoznawać manipulatorów, rozszyfrowywać umysły psychopatyczne i opracowywać strategie, które pomogą ci poradzić sobie w konfrontacjach z nieżyczliwymi ludźmi. Pamiętaj, że twoje zdrowie i komfort psychiczny muszą być na pierwszym miejscu!

Nowe wydanie „Porozumienia bez przemocy: o języku życia” Marshalla Rosenberga wzbogacone zostało o obszerny rozdział na temat mediacji zupełnie niepodobnych do klasycznych mediacji, z którymi ktokolwiek z nas miał szansę się zetknąć. Rosenberg jako mediator nie dąży do kompromisu, lecz - uważa! - do tego, by każda ze stron zakończyła konflikt w pełni usatysfakcjonowana. Brzmi niewiarygodnie, lecz, jak udowadnia autor na licznych przykładach ze swojej pracy, jest to możliwe.

Czasem o szczęściu decydują drobniutki pocąunek pod jemiółką skradziony na moment przed wyjściem, kubek gorącej herbaty w mroźny wieczór, dłoń troskliwie poprawiająca zawiązany w pośpiechu szalik. Boże Narodzenie to czas cudów. Tych małych, codziennych, i tych, które mogą na dobre odmienić przeszłość. Poznaj historię sióstr, którym w te święta los podaruje kolejną szansę na szczęście.

Poznaj historię niezwyklej dziewczynki, która najbardziej na świecie pragnęła zostać czarodziejką smaku. Zuzanna przysłała na świat, wyskakując z kociotka pełnego bulgoczącej owsianki. W tej czarodziejskiej krainie to nic nadzwyczajnego, tu z wulkanów tryska chili, szefowe kuchni walczą w stylu kulin-fu, a kiesel wydobywa się na platformach wiertniczych.

Dowcipna i pełna ciepła książka o tym, co dzieje się w świecie uczuć (i nie tylko). Radość, dumy, zachwyt, złość, niepokój, lęk... Wszyscy znamy te uczucia - i wiele innych.

Chyba wszystkie dzieci kochają małe kucyki, dlatego jesteśmy pewni, że zaprzyjaźnią się z bohaterem tej przesympatycznej książeczki. Zefirek, bo o nim mowa, to wesoły beztroski konik, który wspólnie ze swoimi przyjaciółmi przeżywa wiele ciekawych i pouczających przygód. Czytając je, nasi mali czytelnicy nie tylko przeniosą się w bajkowy świat mądrych i miłych zwierzątek, ale także dowiedzą się wielu nowych rzeczy, także o sobie.

Oprac. Agnieszka Rogala
Źródło: lubimyczytac.pl

Zaczernie z Alicją w Krainie Czarów

23 października w Domu Kultury w Zaczerniu, młodzież ze Stowarzyszenia Portus Felix ze Stobiernej zaprezentowała sztukę pt. „Alicja w Krainie Czarów” Charlesa Lutwidge’a Dodgsona, pseudonim Lewis Carroll.

Widowisko skierowane było do dzieci, które licznie przybyły z rodzicami, wypełniając całą salę teatralną naszego Domu Kultury.

Fantastyczna gra młodych aktorów oraz grających przez nich głównych bohaterów sztuki, pozwoliły na bardzo bezpośredni kontakt z widownią w postaci żywo reagujących dzieci na poszczególne sceny jak i polecenia aktorów, wydawane w ich stronę podczas spektaklu.

Należy cieszyć się, że rodzice znaleźli wolny czas i wraz ze swoimi pociechami, „wyrwali się” z domów w tę ciepłą niedzielę, by obejrzeć sztukę skierowaną do najmłodszych jak i starszych widzów.

Po rozmowie z panią Jadwigą Skrzypek-Faluszczak, opiekunką młodzieży występującej w sztuce, zaproponowałem

współpracę Stowarzyszenia Portus Felix ze „sceną zaczerską” i umówiłem się na następne widowisko teatralne, wywodzące się ze zbiorów baśni ludowych, a opisane przez Charles’a Perraulta pt. „Czerwony Kapturek”.

Tekst i fot. Wojciech Kochman

Mały Człowiek w bibliotece

Już na dobre zagościła u nas jesienno-zimowa aura. Pochmurne dni i długie wieczory zapraszają, wręcz zmuszają nas, by sięgnąć po książkę.

Biblioteka Publiczna naszej Gminy już kolejny rok przystąpiła do kampanii czytelniczej Mała Książka – Wielki Człowiek, akcji promującej czytelnictwo wśród najmłodszych. Zapraszamy zatem wszystkie maluchy z rodzicami po darmowe książeczki, karty do zbierania naklejek, a potem... po Dyplom Małego Czytelnika.

A oto ci wytrwali czytelnicy, którzy nie bali się czytać książek, a potem zapozować do zdjęcia i pokazać swoje trofeum. Oprócz drobnych upominków zdobyli wiele cenniejszych umiejętności, których nie da się sfotografować, a profity są dopiero lokowane, by wniosły wiele korzyści w ich rozwoju w przyszłości.

Zatem zapraszamy do lektury, bo jak mawiała Wisława Szymborska „Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa, jaką sobie ludzkość wymyśliła”.

Tekst i fot. Agnieszka Rogala

Od najstarszych do najmłodszych

W ostatnich miesiącach Dom Ludowy w Tajęcinie gościł zarówno seniorów jak i tych najmłodszych. Dzień Seniora to szczególne święto, święto ludzi starszych, którym należy się szacunek i uznanie. Seniorzy dają bezinteresowną miłość i mądrość, którą obdarowują młodsze pokolenia. Seniorzy są w naszych domach piewcami tradycji. Kultywują stare zwyczaje i obrzędy, przez co przekazują młodym pokoleniom kulturę i obyczaje naszej miejscowości, naszego regionu. W dniu 16 października 2022 roku w Domu Ludowym w Tajęcinie odbyło się spotkanie seniorów zorganizowane przez Sołtysa, Radę Sołecką wraz z Kołem Gospodyń Wiejskich. Jest to zawsze dobra okazja do rozmów, wymiany doświadczeń, zwrócenia uwagi na problemy osób starszych, ale również świetna zabawa.

W spotkaniu uczestniczyli zaproszeni goście: Zastępca Wójta Gminy Trzebowniko Pan Sławomir Porada, Radna Gminy Trzebowniko Pani Beata Sala, przedstawiciele Zarządu OSP w Tajęcinie. Spotkanie rozpoczęło się Mszą Świętą odprawioną przez Księdza Proboszcza Michała Leśniarę, który przekazał seniorom piękne życzenia. Dla Seniorów i zaproszonych gości przygotowany został smaczny poczęstunek, zorganizowany przez Koło Gospodyń Wiejskich w Tajęcinie. Imprezę poprowadził DJ, który wypełnił salę największymi przebojami. Nie obyło się bez biesiadowania, które prowadził lokalny senior, grający na harmonii Pan Władysław Kretowicz.

Mikołajki, czyli dzień św. Mikołaja to zwyczaj, który świętujemy 6 grudnia, jednak w Tajęcinie dzieci wraz z rodzicami

już 4 grudnia przywitały Mikołaja. Wszystkie dzieciaki z niecierpliwością czekają na ten wyjątkowy dzień. Zawsze kojarzy się on z prezentami, uśmiechem i dobrą zabawą. Święty Mikołaj przybył w towarzystwie swoich elfów z wielkim workiem prezentów. W tym dniu wszystkie dzieci były grzeczne i oczekiwały przyjazdu Świętego Mikołaja, dlatego też każdy mógł cieszyć się z prezentu. Animatorzy wcześniej przygotowali wraz z dziećmi program artystyczny na powitanie Świętego Mikołaja. Spotkaniu towarzyszyło wiele dodatkowych atrakcji: nauka piosenek, tańców dla dzieci, robienie tatuaży, rysowanki oraz wiele różnych zabaw i gier integracyjnych. Do dyspozycji małych gości były słodkie przekąski, pączki i napoje. Poczęstunek został przygotowany przez Radę Sołecką we współpracy z Stowarzyszeniem Gospodyń Wiejskich. Każde dziecko ze spotkania ze Świętym Mikołajem wyszło szczęśliwe i zadowolone.

Tekst i fot. Małgorzata Selwa

Zespół taneczny PRADO DANCE – nowość w ofercie CKiS

Taniec jest naturalnym zjawiskiem podnoszącym poziom endorfiny czyli „związków przyjemności” we krwi, a przyjemność czerpana z ruchu w takt muzyki zwiększa naturalną radość.

Okazuje się, że w Gminie Trzebowniko jest wielkie zapotrzebowanie na tego typu „przyjemności”, bo po wrześniowym naborze do nowopowstałego zespołu tanecznego „Prado Dance”, działającego „pod skrzydłami” Centrum Kultury i Sztuki w Łące, zapisało się aż 50 dziewczynek i chłopców chętnych stawiać swoje pierwsze taneczne kroki.

Prado Dance jest zespołem tańca nowoczesnego, łączącym różne techniki tańca, stawiającym na kategorię „show dance” czyli tematyczne show, wzbogacone kolorowymi strojami i rekwizytami.

Dzieci ćwiczą od października w trzech grupach – A, B i C. Uczą się pamięci ruchowej, układów tanecznych, a docelowo będą brać udział w różnych pokazach i konkursach tanecznych. Prowadzenia zespołu podjęła się doświadczona instruktorka tańca Karolina Rykała.

Każda z grup tanecznych miała okazję zadebiutować na scenie Sali Widowiskowej CKiS. 29 listopada grupa Prado Dance C zaprezentowała się w układzie „Pogromcy duchów”, a już 4 grudnia dwie pozostałe grupy A i B wystąpiły jako „Śnieżynki” i „Mikołajki” podczas wydarzenia Spichlerzowe Świąteczne Miasteczko. Występy budziły mnóstwo emocji, zarówno wśród uczestników jak i publiczności.

16 listopada dzieci miały okazję obejrzeć Koncert Galowy XIX Międzynarodowego Festiwalu Zespołów Tanecznych „O Laur Rzecha”, który odbył się w Filharmonii Rzeszowskiej. CKiS dokłada wszelkich starań do tego, by małe tancerki i tancerze mieli możliwość czerpania inspiracji od najlepszych, tak by wiedziały dokąd zmierzają ich wysiłki na sali gimnastycznej i miały motywację do rozwijania swojej pasji.

CKiS dziękuje Szkole Podstawowej w Łące za użyczenie sali gimnastycznej na rzecz treningów Prado Dance.

Wydarzenie „Strachy, smoki i łąckie tajemnice”

29 listopada 2022 w Sali Widowiskowej CKiS odbyła się impreza będąca zwieńczeniem projektu: „Strachy, smoki i łąckie tajemnice”, który Centrum Kultury i Sztuki w Łące realizowało we współpracy z Gminą Trzebowniko.

Koncepcja wydarzenia przewidywała powrót do opowieści i lokalnych legend. Specjalnie na tę okoliczność została przygotowana publikacja czerpiąca z opisów książki księdza Wawrzyńca Puchalskiego „Drobne dzieje Łąki”. Trud opisanie 12 legend wzięła na siebie Pani Alina Bosak, która w dniu wydarzenia miała też okazję opowiedzieć publiczności legendę o smoku.

Podczas imprezy miało miejsce ogłoszenie wyników konkursu imię dla smoka, który został przeprowadzony wśród najmłodszych uczestników „Lekcji Sztuki dla wszystkich”, a następnie finałowe propozycje imion były poddane głosowaniu na fanpage’u CKiS. Pomysłodawczynią zwycięskiego imienia „Skrzydłatek” okazała się Nadia Rzucidło, która w ramach nagrody otrzymała m.in. ceramiczną figurę Smoka Skrzydlatka.

Program wydarzenia przewidywał również zabawę andrzejkową z zaprzyjaźnioną Czarownicą – zarówno dzieci jak i dorośli bawili się fantastycznie!

„Zadanie pn. „Strachy, smoki i łąckie tajemnice” realizowane przy pomocy środków z budżetu Województwa Podkarpackiego w ramach Podkarpackiego Programu Odnowy wsi na lata 2021-2025”

Spichlerzowe Świąteczne Miasteczko

Pierwszy weekend grudnia upłynął w CKiS pod znakiem wielu atrakcji i świątecznych niespodzianek.

W piątek 2 grudnia Święty Mikołaj odwiedzał kolejno Szkoły Gminy Trzebownisko przybывая do nich pięknym zaprzęgiem. Na spotkaniu rozdawał cukierki, a Pani Mikołajowa zachęcała do zabawy i tańczenia rock and roll’a. Takiej inicjatywy jeszcze nie było! Centrum dziękuje Dyrektorom Szkół za zaangażowanie i ciepłe przyjęcie, a specjalne podziękowania składa Panu Stanisławowi z Łąki za „piękny zaprzęg”.

W sobotę 3 grudnia w budynku CKiS od rana trwały warsztaty pieczenia pierników, tworzenia pralin czekoladowych czy malowania kartek świątecznych. Najmłodszym bardzo podobała się „Gwiazdka Pana Andersena” w wykonaniu aktorów z Teatru „Maska” z Rzeszowa czy świąteczne czytanie bajek w Bibliotece Sztuki. Wieczorem odbył się Koncert Muzyczny, podczas którego zagrał Zespół „Blyzer”. Świąteczno-rockowy repertuar, specjalnie przygotowany na tę okazję, z pewnością przypadł do gustu zgromadzonym.

Niedziela 4 grudnia była dniem wielkiej mikołajkowej zabawy, w którą zaangażowało się mnóstwo dzieci. Końcowo na Sali Widowiskowej, wśród tłumnie zgromadzonych grzecznych dzieci, pojawił się nie kto inny jak Święty Mikołaj – w świetle reflektorów prezentował się jak prawdziwy Gwiazdor. Zanim zaczął rozdawać prezenty, porwał wszystkich do tańca. Oczekiwanie

się opłaciło, bo nikt nie odszedł od Mikołaja bez prezentu.

Warto wspomnieć, że wydarzenie nie obyło się bez wystawców z bogatą świąteczną ofertą – jak na Świąteczne Miasteczko przystało. Na jarmarku można było zakupić miody, oleje, czekoladki, nalewki, kosmetyki naturalne, stroiki świąteczne, wyroby ceramiczne i inne.

Dla najmłodszych przez weekend dostępne było też Wesołe Miasteczko usytuowane na placu przy CKiS. Na szczę-

ście opłacone przez Świętego Mikołaja, dlatego dzieci mogły korzystać do woli!

Kilkudniowa impreza była dużym przedsięwzięciem i wyzwaniem dla zespołu CKiS. Widząc tak pozytywny odzew mieszkańców Gminy Trzebowńsko, zarówno tych małych jak i dorosłych, impreza w podobnej formie z pewnością powróci przyszłym roku.

Tekst Magdalena Machej

Fot.: Karol Ząbik, archiwum własne CKiS w Łące

Wieczór Kobiet w Zaczerniu

W dniu 5 listopada br. w Domu Kultury w Zaczerniu zorganizowany został „Wieczór Kobiet” pod patronatem Wójta Gminy Trzebowńsko Pana Lesława Kuźniara. W wydarzeniu brało udział ok. 100 pań z Naszej Gminy i okolic. Głównymi organizatorami spotkania były: Anna Janik, Irena Żak-Hałdys oraz Maria Porada. Inicjatywa spotkała się z bardzo dużym zainteresowaniem.

Podczas spotkania Panie mogły skorzystać z porad udzielanych przez Panią z Sofi Socha Studio Stylizacji i Kreowania Wizerunku. Wspieranie autentycznej kobiecości i promowanie dobrego stylu było nieodzow-

ną częścią wieczoru „beauty”. Naukę makijażu poprowadziła Pani Ada Martynkiewicz, udzielając przy tym praktycznych rad naszym uczestniczkom. Ważnym elementem programu była ekspozycja obrazów miejscowej artystki i malarki – Pani Ireny Żak-Hałdys. Wieczór uzupełnił recital skrzypcowy Pani Marii Porady, oraz dyskoteka prowadzona przez DJ Wiktora. Firma Sylveco z Łąki obdarowała wszystkie panie upominkami w postaci swoich naturalnych kosmetyków.

Spotkanie nie mogłoby się odbyć bez pomocy sponsorów BWS Polska, firmy Sylveco oraz Gminy Trzebowńsko na czele z Wójtem Panem Lesławem Kuźniarem, a także sołtysem Zaczernia Panem Józefem Rząsą za co jeszcze raz serdecznie dziękujemy. Wieczór miał na celu zintegrowanie i pokazanie żeńskiej społeczności Naszej Gminy. Dom Kultury na chwilę stał się centrum kobiecości. Atmosfera była wyjątkowa i urokliwa. Dużym zainteresowaniem cieszyła się wysta-

wa obrazów, jak również wystąpienia zaproszonych gości. Wszyscy wyrazili nadzieję, że imprezy te odbywać się będą cyklicznie. Jestem bardzo wdzięczna moim koleżankom, które włożyły ogrom pracy i zaangażowania w to przedsięwzięcie. Jestem przekonana, że w przyszłości wspólnie uda nam się powtórzyć ten sukces. Dziękuję.

Tekst i fot. Anna Janik

Z ŻYCIA SZKÓŁ I PRZEDSZKOLI

OŚWIATA

Klimatyczny zakątek

Lato wszak już się skończyło dawno temu i zima w pełni rogościła się za naszymi oknami, my tymczasem zapraszamy cię na wspomnienie lata. W tym zimowym czasie naszym oczom nie zaszkodzi nieco zieleni klimatycznych zakątków, jakie powstały na terenie niektórych szkół naszej gminy.

Konkurs „Klimatyczny zakątek” będący jednym z szeregu działań projektowych „Okno na klimat” był organizowany przez Samorząd Województwa Podkarpackiego i Stowarzyszenie „EKO-SKOP” w Rzeszowie dla szkół podstawowych z terenu województwa podkarpackiego. Zadanie konkursowe polegało na stworzeniu „Klimatycznego zakątka”, czyli samodzielnie przygotowanej i wysianej łąki kwietnej, na której miał stanąć własnoręcznie wykonany domek dla owadów oraz zbiornik – „łapacz” wody deszczowej. Wszystko zaś miało być ogrodzone materiałami z recyklingu lub z odzysku. W konkursie wzięło udział 37 szkół z terenu naszego województwa.

Jest nam miło poinformować, że w tym konkursie czołowe miejsca zajęli uczniowie szkół z terenu naszej Gminy.

Wysokie II miejsce zajęli uczniowie ze Szkoły Podstawowej nr 2 im. Ludwika Nabelaka w Stobiernej pod opieką nauczyciela – Pani Katarzyny Hałys, zdobywając nagrodę w postaci 2500 zł.

Wyróżnienie zdobyli uczniowie z Zespołu Szkół w Jasionie im. Jana Pawła II pod opieką nauczyciela – Pani Justyny Haligowskiej, zdobywając dla szkoły 1000 zł.

Natomiast uczniowie Zespołu Szkół w Łukawcu otrzymali dyplom za „wyróżniający się udział w konkursie”, a opiekunem była Pani Katarzyna Urban. Gratulujemy szkołom wspaniałych uczniów i nauczycieli oraz wygranych nagród.

Tekst i fot.: Katarzyna Hałys, Justyna Haligowska, Marta Kulig

filmik Jasionka: <https://youtu.be/pqQUQpLUUBI>

filmik Stobierna: <https://youtu.be/Enw9MyVcCUI>

Klub Młodego Odkrywcy

W dniach 18-19 listopada br. w Centrum Nauki Kopernik w Warszawie odbyło się XI ogólnopolskie Forum Opiekunów KMO (Klub Młodego Odkrywcy). Jest to coroczne spotkanie międzynarodowej społeczności opiekunów i partnerów sieci klubów KMO. Nie mogło tam również zabraknąć nauczycieli z ZSP w Stobiernej (SP nr 2): Pani Katarzyny Hałys prowadzącej klub „Milionerzy – Milion Pomysłów na Eksperyment” w klasach 4-8 oraz Pani Marzeny Lis prowadzącej Klub Małego Odkrywcy w przedszkolu. Obie nauczycielki nie tylko brały udział w licznych i wartościowych warsztatach doskonaląc własny warsztat pracy, jak również same prowadziły część warsztatową w pierwszym dniu forum. Podczas „Giełdy Inspiracji” wraz z dwójką innych nauczycieli z woj. podkarpackiego prezentowały eksperymenty związane z postacią Ignacego Łukasiewicza i jego działalnością. Do eksperymentów moż-

na zaglądnąć korzystając z kodu QR (zdjęcia). Wierzymy, że udział naszych nauczycieli w tak wspaniałym ogólnopolskim wydarzeniu zaowocuje wzrostem motywacji do dalszych działań klubowiczów.

Tekst i fot. Katarzyna Hałys

Dyktando Niepodległości

W dniu 18.11.2022 r. odbyła się uroczysta Gala laureatów podsumowująca X Ogólnopolskie Dyktando Niepodległości „Po polsku o historii” dla uczniów szkół podstawowych oraz szkół ponadpodstawowych województwa podkarpackiego w roku szkolnym 2022/2023. Miejszem organizacji konkursu było Powiatowe Centrum Kultury i Turystyki w Wiśniowej.

Uczennica Zespołu Szkół w Łukawcu – **Anna Bernacka** – uzyskała **II miejsce** w kategorii klas IV-VI. Anię do konkursu przygotowała pani **Krystyna Wójcik**. Gratulujemy i mamy nadzieję na dalsze sukcesy!

Źródło: szkolalukawiec.pl

Szkolny Piknik Naukowy w Zespole Szkół w Wólce Podleśnej

Laboratoria Przyszłości są projektem wykorzystującym nowoczesny sprzęt, który uatrakcyjni zajęcia szkolne i pozwala uczniom rozwijać swoje zainteresowania nie tylko na lekcjach techniki i w ramach innych obowiązkowych zajęć edukacyjnych, lecz także na zajęciach pozalekcyjnych, kołach zainteresowań i innych formach rozwijania umiejętności uczniów. Dlatego realizując ten projekt, zorganizowaliśmy w dniu **20.10.2022 r. Szkolny Piknik Naukowy** poświęcony wykorzystaniu zakupionych przez szkołę nowoczesnych pomocy.

W sali informatycznej odbyły się zajęcia z wykorzystaniem zakupionych **klocków Lego Spike Prime**, które wprowadzają w świat kodowania, programowania i praktycznego wykorzystania stworzonych projektów. Uczniowie musieli zmierzyć się z trudnościami w budowie oraz odpowiednim zaprogramowaniu swoich pojazdów. Wielkim zainteresowaniem cieszyła się również drukarka 3D i powstający wydruk. Uczniowie byli pod wrażeniem możliwości tego urządzenia, które

potrafi cyfrowy projekt zmienić w realny przedmiot. W ramach projektu „Laboratoria przyszłości” został zakupiony różnorodny **asortyment kulinarny**. Z pomocą nowoczesnego sprzętu AGD (miksery, robot planetarny, blendery itd.) uczniowie z dużym zaangażowaniem przygotowali wspaniałe, różnorodne potrawy.

Dziewczynki z pewną obawą przystąpiły do nauki **szycia na maszynach**. Jednak bardzo szybko „złapały bakcyła” i już po chwili stolik wypełniał się kolorowymi pomocami sensorycznymi. „Tańcowała igła z nitką”, w takt muzyki rozlegającej się z korytarza zaczęły powstawać nowe wykroje, które następnie były przesywane już różnymi rodzajami ściągów na maszynach.

Zapraszamy na kolejną edycję, która odbędzie się już w grudniu.

*Tekst i fot.: Katarzyna Piotrowska
Justyna Kus-Buć
Iwona Dziągwa*

Ekologicznie na ludową nutę

Konkurs muzyczno-literacki na „**przyspiewkę ludową**” polegał na napisaniu i wykonaniu utworu o charakterze ludowym i tematyce ekologicznej, uwzględniającej problemy związane z segregacją odpadów. Tutaj **II miejsce przypadło w udziale uczniom Zespołu Szkół w Łukawcu – Mikołajowi Stróżowi z kl.VI i Bogdanowi Wawrzole z kl. VII**. Radosne wykonanie przyspiewki, nagrane przy

zaangażowaniu bliskich obu chłopców oraz nauczycieli: Tomasz Piwowara i Agnieszki Stróż doprowadziły chłopców na konkursowe podium.

Zwycięzcom i opiekunom gratulujemy sukcesów. Dobra zabawa i rodzinna atmosfera, które towarzyszyły przygotowaniom do konkursu, a także wartościowe nagrody pieniężne i rzeczowe niech będą zachętą do udziału młodzieży naszej Gminy w kolejnych takich przedsięwzięciach.

*Tekst Agnieszka Stróż
Źródło: zslukawiec.pl*

Eko-uczniowie w trosce o piękno podkarpacia

Troska o najbliższe otoczenie to nie tylko realne działania ekologiczne. Zamiłowanie do swojej małej ojczyzny można także wyrażać za pomocą sztuki, posługując się takimi jej formami, jak wiersz, czy piosenka. Promocji tego typu artystycznych poczyni przysłużyły się dwa konkursy organizowane we współpracy ze stowarzyszeniem Ekoskop, w których z powodzeniem wzięli udział uczniowie Zespołu Szkół w Łukawcu i Szkoły Podstawowej nr 2 im. Ludwika Nabelaka w Stobiernej.

Pierwszy – pt.: „**Podkarpacki krajobraz doświadczam w pełni**”, zorganizowany przez **Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego** z pewnością nie należał do łatwych. Zadanie polegało na opisaniu fragmentu podkarpackiego krajobrazu wierszem, zgodnie z regułą mickiewiczowskiego trzynastozgłoskowca, a następnie nagraniu go i opatrzeniu filmikiem, ukazującym obrazy, które zainspirowały autora.

Uczeń kl. V ZS w Łukawcu – **Mateusz Nowak** „Mateo” (przygotowany pod skrzydłami nauczycieli: **Agnieszki Stróż** i **Krystyny Wójcik** oraz rodziców) pokonał 29-osobową konkurencję (pomimo braku kategorii wiekowych), zdobywając zaszczytne **II miejsce**.

Natomiast uczniowie SP nr 2 w Stobiernej: **Filip Kloc** z kl. VIII oraz **Szczepan Drukpa** z kl. VII zostali nagrodzeni dyplomami za **wyróżniający udział** w wojewódzkim konkursie dla uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Tych uczniów do konkursu przygotowała pani **Katarzyna Hałys**.

Mateo, miejsce II

SPACER JESIENNY

*Dzień był chmurny. Na niebie słońca brakowało.
Było zimno i wietrznie, chociaż nie padało.
Czułem chłodne powietrze nad łąką zielenią,
co się nad nią na wietrze liście barwne mienią,
które wiatr wciąż unosi w ich jesiennym tańcu.
Popatrzyłem na brzoźki na odległym krańcu.
Drzewa te niczym duchy ramiona wznosiły
białe, pachnące rosą, pięknie szeleściły.
Za brzoźkami kolejne drzew barwnych korony.
Niżej dywan z trawy listkami ozdobiony.
Pomarańczowo - żółte listki szeleściły,
pod moimi nogami - muzykę tworzyły.
Wtedy nagle poczułem zimny wiatr wiejący
wokół drzewka małego, ku mnie wirujący...
i ruszała się trawa cieniutka, zielona,
co miejscami jeszcze srebrną rosą zroszona.
Dalej czerwień... przede mną dzikiej róży krzewy...
...aż tu nagle nad głową jakiś ptaków śpiewy
usłyszałem, lecz zanim wzrok podniosłem w górę,
one już odleciały całym swoim chórem.
Obok rzeki zza drzewa ku memu zdziwieniu,
wyłonił się język, ukryty dotąd w cieniu.
Chciałem jeża pochwytać, lecz się przewróciłem
Miękość ziemi poczułem, gdy się podnosiłem.
Ziemi, która przy domach rodzi nam jesienią
Soczyste jabłuszka, co się w słońcu rumieniają.
Soczyste jabłuszka, najśodsze jakie jadłem...
Zmęczył mnie ten spacer. Na ławeczce usiadłem
takie małej pod drzewem, co rzucało cienie,
myśląc sobie: są piękne podkarpackie ziemie.
Nagle wyszło słońeczko. Ciepłym blaskiem złotym
oświetliło gospodarstw podstarzałe płoty.*

Linki do prac:

Mateusza, <https://www.youtube.com/watch?v=91b4IPb8u2o>

Szczepana, <https://youtu.be/-QjMUV7JN30>

Filipa, <https://youtu.be/RmXyVE9XVyA>

Tekst Agnieszka Stróż

Fot.: Katarzyna Hałys, szkolalukawiec.pl

„Jesienią góry są najszczęśliwsze...”

Za nami VI edycja Wojewódzkiego Konkursu „Jesienią góry są najszczęśliwsze” pod patronatem Prezydenta Miasta Rzeszowa, Podkarpackiego Kuratora Oświaty i Sejmiku Województwa Podkarpackiego. Na tegoroczny konkurs nadesłano ponad 1490 prac. Miło nam poinformować, że **Michał Budzowski** uczeń klasy 5b Zespołu Szkół w Jasionce im. Jana Pawła II został **laureatem tegorocznej edycji i zdobywcą pierwszego miejsca!**

JESTEŚMY DUMNI I SERDECZNIE GRATULUJEMY SUKCESU!

Tekst Justyna Haligowska

Fot. Wojciech Błażej

Jubileusz 20-lecia nadania Zespołowi Szkół w Jasionce imienia Jana Pawła II

„W wychowaniu chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem. O to, ażeby bardziej był, a nie tylko więcej miał; aby więc poprzez wszystko, co ma, co posiada, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem, to znaczy ażeby również umiał bardziej być nie tylko z drugim, ale i dla drugich.”

Jan Paweł II, UNESCO 2 czerwca 1980 roku

21 października 2022 r. Zespół Szkół w Jasionce obchodził Jubileusz 20-lecia nadania szkole imienia Jana Pawła II. Uroczystość rozpoczęła się mszą świętą pod przewodnictwem Ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej J.E. ks. bpa Jana Wątroby, w której uczestniczyła społeczność szkolna, rodzice oraz zaproszeni goście. Swoją obecnością zaszczylicili nas: Ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej J.E. ks. bp Jan Wątroba, Pan Marek Sitarz – Wicestarosta Rzeszowski, Pan Lesław Kuźniar – Wójt Gminy Trzebownisko, Zastępca Wójta Pan Sławomir Porada, Pan Rafał Czupryk – Pełnomocnik Wojewody Podkarpackiego do Spraw Rodzin, Pan Marek Matuła – Komendant Związku Strzeleckiego „Strzelec” Józefa Piłsudskiego, Pani Bernadetta Świątek – Przewodnicząca Rady Gminy, dyrektorzy szkół z terenu Gminy Trzebownisko, emerytowani nauczyciele i pracownicy szkoły, przedstawicielki Kół Gospodyń Wiejskich w Jasionce i Tajęcinie, OSP w Jasionce.

Ważnym punktem programu było poświęcenie znajdującego się w holu szkoły popiersia Patrona.

Po części oficjalnej obchodów odbył się program artystyczny, którego myślą przewodnią były słowa Jana Pawła II: **„W wychowaniu chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem ...”**

Obchody jubileuszu były okazją nie tylko do wspomnienia osoby Papieża Polaka, ale przede wszystkim do pokazania jak wielki wpływ na życie całej społeczności szkolnej miało i nadal ma nauczanie św. Jana Pawła II.

W programie uczestniczyli uczniowie z klas IV – VIII oraz dzieci z przedszkola, które zatańczyły trojaka i krakowiaka, czym urzekły zgromadzoną publiczność. Zaprezentowały też wiersz napisany specjalnie na tę okazję przez naszego absolwenta, a obecnie księdza – Karola Miguta.

Wielkim zainteresowaniem cieszył się reportaż zawierający wypowiedzi byłych uczniów, teraz już dorosłych ludzi, którzy dali świadectwo, że dziedzictwo św. Jana Pawła II wciąż jest żywe.

Na zakończenie obchodów Jubileuszu uczniowie zostali zaproszeni na pyszną papieską kremówkę ufundowaną przez Radę Rodziców.

Tekst Małgorzata Techman

Fot. Wojciech Błażej

Ogólnopolska Zbiórka Żywności Caritas

„Bogatym nie jest ten, kto posiada, lecz ten, kto daje...”

Jan Paweł II

W dniu 3 grudnia z inicjatywy Pani Dyrektor Niny Kitlińskiej wolontariusze z Zespołu Szkół w Jasionce w sobotę zbierali artykuły żywnościowe oraz środki czystości w sklepach „Biedronka” w Jasionce oraz w Rzeszowie, w ramach akcji Caritas Polska „Tak. Pomagam!”

Do udziału w tej inicjatywie zgłosili się członkowie Szkolnego Koła Caritas, Szkolnego Klubu Wolontariusza oraz Strzelcy

i Orleta, którzy w swoim wolnym czasie, pod opieką nauczycieli zachęcali okolicznych mieszkańców do podzielenia się zakupami z najbardziej potrzebującymi. Udział w tej akcji był najlepszą lekcją miłości do bliźniego, która z pewnością zaowocuje w przyszłości umiejętnością dzielenia się z innymi tym, co sami posiadamy.

Jesteśmy dumni z zaangażowania naszych uczniów!

Tekst: Magdalena Francikowska, Justyna Haligowska

Fot. Wojciech Błażej

Sukcesy uczniów Szkoły Podstawowej z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebowniku

Uczniowie Szkoły Podstawowej z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebowniku mają wiele talentów. Nie tylko uczestniczą w zajęciach szkolnych, ale dzięki zaangażowaniu swoich nauczycieli rozwijają również swoje pasje i zainteresowania. Cała społeczność szkolna cieszy się ich sukcesami i osiągnięciami w konkursach z różnych dziedzin, w festiwalach czy zawodach sportowych.

30 listopada 2022 r. w Szkole Podstawowej nr 4 im. Jana Pawła II w Łańcucie odbył się **X Wojewódzki Konkurs Poezji Patriotycznej „Kiedy myślę Ojczyzna ...”**. Celem konkursu było popularyzowanie poezji o tematyce patriotycznej, kształtowanie poczucia silnej więzi emocjonalnej, społecznej i kulturowej z własnym narodem, z jego historią, tradycją i wartościami, utrwalanie poczucia dumy narodowej oraz promowanie młodych talentów. Szkołę Podstawową z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebowniku, w kategorii uczniów klas VII-VIII, reprezentowali: **Julia Liber** i **Tymoteusz Kuc** z klasy 8c. Uczniowie zaprezentowali wiersze „Pieśń o domu” Marii Konopnickiej oraz „Dumkę wygnańca” Teofila Lenartowicza, sławiące piękno polskich krajobrazów.

Tymoteusz Kuc zajął I miejsce w swojej kategorii.

26 października 2022 r. Stowarzyszenie Wychowanków i Przyjaciół Szkoły Podstawowej nr 4 w Łańcucie po raz kolejny **zorganizowało Festiwal Piosenki Agnieszki Osieckiej „Z serca do serca...”**. Była to już piąta edycja tego wyjątkowego konkursu.

Na scenie zaprezentowało się dwadzieścioro troje solistów, którzy rywalizowali w dwóch kategoriach wiekowych oraz trzy zespoły ze szkół podstawowych z województwa podkarpackiego. Uczestników oceniało Jury w trzyosobowym składzie: p. Lucyna Kozioł, p. Renata Kud oraz przewodniczący p. Mateusz Płonka. Uczeń Szkoły Podstawowej z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebowniku – **Jan Gaweł z klasy Va – wykonał utwór „Nim wstanie dzień” zajmując jednogłośnie I miejsce w kategorii: soliści 10-12 lat (kl. IV – VI).**

10 czerwca 2022 r. w salach Interdyscyplinarnego Centrum Modelowania Komputerowego UR odbył się **finał Międzynarodowego Konkursu Programistycznego „Baltie 2022”**.

Międzynarodowy Konkurs Programistyczny „Baltie” to indywidualny konkurs programowania w języku Baltie 3. Jest on przeznaczony dla dzieci i młodzieży ze

szkół podstawowych, szkół średnich, uczelni oraz dla organizacji pracujących z dziećmi.

Celem konkursu jest rozwijanie zainteresowań i uzdolnień w kierunku programowania, rozwijanie twórczego myślenia, rozwijanie myślenia algorytmicznego, dostrzeganie wartości własnej systematycznej pracy, kształtowanie postawy fair play we współzawodnictwie.

W tegorocznej edycji wzięło udział 7795 uczniów ze Słowacji, Czech i Polski.

Również tam nie zabrakło uczniów Szkoły Podstawowej z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebowniku. Reprezentowali ją **Szymon Boroń** z klasy 6a, **Dominik Pęcek** z klasy 6a oraz **Marek Boroń** z klasy 3b.

Zakres zadań jakie uczniowie mieli do wykonania obejmował pracę na platformie Baltie, pracę na komputerze, ale przede wszystkim elementy programowania takie jak: stosowanie ciągów poleceń, komentarzy, pisanie procedur, użycia współrzędnych, wczytywanie ceny, zmienne, pętle liczone i warunkowe czy funkcje matematyczne.

I miejsce w tym trudnym konkursie w kategorii A zajął Marek Boroń i otrzymał nagrodę: Dron DJI Ryze Tello Boost Combo. Nagrodę ufundowała firma Intel.

ORTOGRAFICZNY OMNIBUS” – 29 listopada 2022 r. odbył się w Wysokiej Głogowskiej Powiatowy Konkurs „Ortograficzny Omnibus”. Ze szkoły w Trzebowniku uczestniczyły 4 osoby: Amelia Pieczonka – VIb, Kornelia Makuła – VIc, Ewa Sochacka – VII, Paulina Ziółek – VIIIb. **Amelia Pieczonka zdobyła II miejsce, a Ewa Sochacka III miejsce.**

Tekst Lucyna Siast

Fot.: Arkadiusz Maciejewski, Paulina Pachorek, Anna Prucnal, Lucyna Siast

Warsztaty profilaktyczne

W okresie od marca do grudnia 2022 r. w Szkole Podstawowej nr 1 w Stobiernej przeprowadzone zostały cykliczne warsztaty profilaktyczne, doskonalące kształtowanie postaw społecznych wśród uczniów z klas I-VI. Zajęcia prowadzone były przez dr Renatę Grzywacz – specjalistę w dziedzinie socjoterapii i profilaktyki społecznej dzieci i młodzieży.

Zajęcia warsztatowe miały na celu wypracowanie i doskonalenie metod, form i sposobów radzenia sobie w sytuacjach problemowych w szkole i poza szkołą, kiedy ktoś chce narzucać swoje zdanie, a my nie zawsze wiemy, jak postępować.

Podczas zajęć uczniowie doskonalili kształtowanie postawy asertywnej, a w szczególności bycie stanowczym, kiedy inni chcą nam narzucać swoje zdanie.

Tematyka zajęć obejmowała również zagadnienia z zakresu poczucia bezpieczeństwa w szkole, czyli kiedy czujemy się dobrze, co nas niepokoi, kiedy obawiamy się innych i jakim zachowaniom mówimy głośno „NIE”.

Wspólne rozmowy warte zapamiętania: „No to co kochani, zaczynamy nowy rok szkolny z uśmiechem na twarzy?”

Oczywiście, bo podstawa to pozytywne myślenie, asertywna postawa i wiara we własne możliwości.... brzmi poważnie, ale wiecie dobrze, że na warsztatach uczymy się na wesoło i zawsze w miłej atmosferze”.

„No jak tu wyrazić tylko rysunkiem zazdrość, radość, niepewność, szczerość, cierpienie czy szacunek Łatwo się mówi prawda dzieciaki?”

„Nigdy za dużo rozmów o asertywności, bo to bardzo ważna postawa życiowa. Wówczas umiesz wyrażać i przyjmować krytykę, mówić o własnych potrzebach i odmawiać, nie raniąc innych. Jesteś człowiekiem autentycznym, empatycznym oraz stanowczym. Tak trzymać kochani”.

„Moje super dzieciaki z SP nr 1 w Stobiernej doskonale rozumieją słowo „asertywność”. Gdyby tak każdy z nas dorosłych również był przykładem postawy asertywnej w życiu codziennym....”

„Empatia, motywacja to zbyt ważne słowa, żeby na jednym spotkaniu z Wami wszystko omówić, ale na szczęście jeszcze kilka spotkań przed nami...”

Tekst i fot. dr Renata Grzywacz

Medale KEN

13 i 14 października 2022 r. w Sali Kolumnowej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie odbyły się Wojewódzkie Uroczystości z okazji Dnia Edukacji Narodowej, podczas których nauczycielom i pracownikom oświaty z województwa podkarpackiego zostały wręczone Krzyże Zasługi, Medale za Długoletnią Służbę oraz nagrody Ministra Edukacji Narodowej. Nagrody wręczały Panie: Wojewoda Ewa Leniart i Podkarpacki Kurator Oświaty Małgorzata Rauch.

Wśród nagrodzonych osób znalazły się dwie nauczycielki Szkoły Podstawowej z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Bpa W. Tomaki w Trzebownisku. **Pani Małgorzacie Wanat** wręczono Srebrny Medal za Długoletnią Służbę – nadawany za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej w służbie Państwu, **Pani Beacie Chlebowicz** wręczono nagrodę Ministra Edukacji Narodowej – za znaczące osiągnięcia w zakresie działalności dydaktycznej. Nagrodzona została również dyrektor ZS w Jasionce im. Jana Pawła II **Pani Nina Kitlińska**

w uznaniu za swoje osiągnięcia i dokonania w zakresie pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej.

Tekst Beata Chlebowicz

Fot. Małgorzata Wanat, zsjasionka.szkoła.pl

Ze szkolnego podwórka – Zaczernie

„Przybyła. Zaśpiewała. Zwyciężyła!”

22 października 2022 r. – w liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II – w Zespole Szkół Ogólnokształcących Sióstr Prezentek w Rzeszowie odbyła się już XX-jubileuszowa edycja Konkursu Polskiej i Obcojęzycznej Piosenki Religijnej *Laudate Deum* w hołdzie Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. Honorowy patronat nad tym wydarzeniem rozročyli ks. bp Jan Wątroba oraz Podkarpacki Kurator Oświaty pani Małgorzata Rauch. W tym roku w wokalnych zmaganiach wzięło udział 260 uczniów podkarpackich szkół podstawowych oraz parafii, a przygotowywało ich 50 nauczycieli.

Wśród występujących w kategorii „Klasy V-VIII” znalazła się uczennica zaczerskiego Zespołu Szkół **Wiktoria Bieniek**, która zaśpiewała niezwykle wzruszającą piosenkę „Modlitwa o pokój”. Wiktoria, choć była najmłodszą uczestniczką konkursu w tej kategorii, choć po raz pierwszy wystąpiła w takim wydarzeniu, zajęła **I MIEJSCE**, otrzymując największą liczbę punktów i szczerze słowa uznania wyrażone przez członków konkursowego Jury.

Opiekunką Wiktorii była pani **Anna Siedlecka**, która też wspólnie z panią Dyrektorką **Jadwigą Faszczywą** w dniu 28 października wręczyła swej podopiecznej zasłużoną nagrodę.

Zaczerska szkoła pamięta!

Już od czterech lat Ministerstwo Edukacji Narodowej zachęca uczniów i nauczycieli do włączania się w akcję „Szkoła pamięta”. Odbywa się ona w okresie, w którym wspominamy zarówno naszych bliskich, jak i tych, którzy zapisali się w historii – tej ogólnonarodowej i lokalnej. W ten sposób inicjatywa nawiązuje do polskiej tradycji świąt zaduszych. Celem akcji jest zwrócenie uwagi młodych ludzi na potrzebę pielęgnowania pamięci o bohaterach naszej wolności, szczególnie tych, którzy są związani z historią danego miejsca, regionu, społeczności.

W ramach akcji szkoły, przedszkola i placówki oświatowe mogą realizować różne działania. W tym roku zaproponowano m.in. odwiedzenie lokalnych miejsc pamięci i poznanie związanej z nimi historii; uporządkowa-

nie bezimiennych i opuszczonych grobów w okolicy; przygotowanie wystawy/gazetki ściennej poświęconej lokalnemu bohaterowi lub postaci ważnej dla historii; przygotowanie prac plastycznych nawiązujących do polskiej tradycji świąt zaduszych.

Zaczerski Zespół Szkół włącza się w to wydarzenie już od pierwszej jego edycji.

Zadaniem, które zawsze realizujemy, jest troska o groby dawnych nauczycieli naszej szkoły. W tym roku, w środę 26 października, na zaczerską nekropolię ruszyli młodzi regionaliści z klasy 6 a razem z wychowawczynią, niżej podpisaną. Zatrzymaliśmy się przy grobach kierowników szkoły zaczerskiej: Józefa Cebuli i Stanisława Kluza, a także wieloletnich nauczycielek: Heleny Pohorskiej i Anny Ślusarz. Na miarę swych możliwości oczyściliśmy nagrobki i ich otoczenie. Dzięki życzliwości zaczerńian: rodzin państwa Świerków i państwa Kłeczków, mogliśmy

udekorować nagrobki stroikami i chryzantemami. Na każdym grobie zapaliliśmy również znicze – znaki pamięci.

W czasie spaceru po cmentarzu uczniowie odwiedzili również miejsca spoczynku uczestników walk o wolność naszej Ojczyzny – legionisty

Ludwika Smykały i Michała Kubasa – zastępcy dowódcy oddziału AK w Zaczeraniu. Ostatnim przystankiem stał się grób Franciszka Nycza, żołnierza AK z okręgu krakowskiego, zamordowanego przez hitlerowców w roku 1943 na tzw. „rudzieńskich polach”.

Dwa dni później, w piątek 28 października szóstoklasiści odwiedzili także drugi cmentarz zaczerski, ten przykościelny. Tu zostali zapoznani z historią nekropolii oraz z wiadomościami o rodzinie Jędrzejowiczów – dawnych właścicieli włości zaczerskiej.

Szkolne specjalistki od ortografii

Ogólnopolskie Dyktando Niepodległościowe „Po polsku o historii” to wyjątkowy projekt edukacyjny, adresowany do uczniów wszystkich typów szkół. Rywalizacja w dyktandzie to nie tylko sprawdzian znajomości języka ojczystego, ale też okazja, by przywołać pamięć o najważniejszych postaciach i wydarzeniach współczesnej historii Polski (po roku 1918). Jest wreszcie Dyktando szczególną, aktywną formą wspólnych obchodów Święta Niepodległości przez społeczność szkolną. W latach 2013-2016 projekt był realizowany w szkołach województwa małopolskiego. Od roku 2017 uczestnikami Dyktanda są uczniowie kolejnych województw oraz szkół polskich poza granicami kraju. W jubileuszowej X edycji Dyktanda uczestnikami projektu byli uczniowie z województw: dolnośląskiego, małopolskiego, opolskiego, podkarpackiego, śląskiego, świętokrzyskiego, pomorskiego oraz liczna grupa szkół polskich za granicą (z Ukrainy, Białorusi, Litwy, Łotwy, Estonii i Mołdawii).

Uczniowie zaczerskiego Zespołu Szkół stają w ortograficznej szranki od roku 2018. To wzywaniu podjęliśmy także i w tym roku. Na początku października do etapu szkolnego przystąpiło czternaścioro uczniów: sześć osób w grupie wiekowej klas IV-VI i ośmioro uczniów z klas VII-VIII. Starsi pisali o roli nauczycieli w walce o niepodległość, zaś młodsi o „Rocie” Marii Konopnickiej. Po sprawdzeniu prac przez komisję szkolną do dalszej weryfikacji przekazane zostały prace trojga uczniów z grupy młodszej (**Ola Sandecka, Jakub Migut i Karolina Ziomek**) i czworga uczniów z grupy starszej (**Julianna Zagała, Wiktoria Śliwińska, Noelia Dec i Jakub Rząd**). Prace te spełniły kryteria wskazane przez organizatorów: minimum 75% ze 100 możliwych do uzyskania punktów.

Prace zostały przesłane do Strzyżowa, gdzie działająca przy tamtejszym Liceum komisja wojewódzka wybrała grupę 60 najlepszych uczniów z każdej kategorii. Do etapu wojewódzkiego zakwalifikowały się dwie nasze uczennice: **Aleksandra Sandecka**

z klasy V c i **Julianna Zaguła** z klasy VIII c. Opiekunkami dziewcząt były panie: **Sylvia Cisek** i **Ewa Kłeczek-Walicka**.

Wojewódzki finał odbył się w dniu 26 października 2022 roku w Powiatowym Centrum Kultury i Turystyki w Wiśniowej. Teksty dyktanda, poświęcone, polskości pod Tatrami i historii wawelskiego wzgórza, mogły sprawić trudności nawet najlepszym znawcom ortografii, ale jak się okazało, nasze uczennice poradziły sobie z ortograficznym wyzwaniem bardzo dobrze. **Julianna Zaguła** zajęła **miejsce X**, zaś **Ola Sandecka** nie miała sobie równych w swojej grupie wiekowej i zdobyła w wojewódzkim finale **I MIEJSCE**.

W dniu 18 listopada w Powiatowym Centrum Kultury i Turystyki w Wiśniowej odbyła się uroczysta gala X jubileuszowej edycji Dyktanda, w czasie której Ola odebrała z rąk dr. Mirosława Czarnika, przewodniczącego komisji konkursowej, dyplom i zasłużoną nagrodę.

Naszym specjalistkom od ortografii gratulujemy sukcesów, a uczniów zapraszamy do udziału w przyszłorocznej edycji historyczno-ortograficznych zmagani.

Nasze wokalistki

24 listopada w Szkole Podstawowej w Wólce Podlesnej odbył się Gminny Konkurs Piosenki Obcojęzycznej. Naszą szkołę reprezentowały uczennice: Wiktoria Puc, Wiktoria Bieniek oraz Zuzanna Cieśla. W kategorii klas 4-6 bezkonkurencyjna okazała się **Wiktoria Puc**, która zajęła **I miejsce** z piosenką w języku angielskim. Natomiast **Wiktoria Bieniek** już po raz kolejny w tym roku sięgnęła po wokalne laury, tym razem otrzymując **wyróżnienie** za piosenkę w języku niemieckim.

Serdecznie gratulujemy dziewczynkom oraz nauczycielom języków obcych: pani **Beacie Maderze** oraz pani **Katarzynie Bykowskiej-Urban**.

Sukcesy na „glinianych warsztatach”

Tradycją staje się coroczny udział naszej szkoły w Powiatowych Warsztatach Rzeźbiarskich im. Leszka Walickiego w Sokołowie Młp. „Glinolepy 2022” organizowanych przez Miejsko Gminny Ośrodek Kultury Sportu i Rekreacji przy współpracy z Towarzystwem Miłośników Ziemi Sokołowskiej oraz Miejsko i Gminną Biblioteką Publiczną w Sokołowie Młp.

W tym roku tematem warsztatów była rzeźba abstrakcyjna. Temat bardzo ambitny, dla niektórych łatwy, dla innych trudny. Wyzwaniem jest bowiem przedstawienie w pracy przestrzennej czegoś, co nie ma odwzorowania w rzeczywistości. Przed takim wyzwaniem stanęła trójka naszych uczniów, **Zuzia Bieniek** z klasy 5a, **Łukasz Jarecki** z 5b i **Aleksandra Szymczak** z 6a. Miękką glina w ich rękach zamieniła się w fantastyczne rzeźby o fantastycznych kształtach. Każdy inny i każdy na swój sposób ciekawy. Plastyczne zdolności naszych uczniów zostały dostrzeżone przez konkursowe jury, które przyznało Oli i Łukaszowi nagrody, a Zuzi wyróżnienie. Uroczyste podsumowanie „glinianych warsztatów” odbyło się 13 grudnia w Sokołowie Małopolskim. Opiekunką dzieci była pani **Justyna Kurowska-Widak**.

Od początku września uczniowie klas 1-3 z naszej szkoły realizują projekt „Laboratoria Przyszłości”. Zajęcia oparte są między innymi na programowaniu i budowaniu z klocków Lego. Podczas zajęć uczniowie uczą się, jak korzystać z aplikacji do kodowania i jak samodzielnie zaprogramować urządzenia tak, by wykonywały określone ruchy. W ramach tych zajęć dzieci poznawały m.in. zestaw klocków LEGO Education Spiker Prime, służących do budowania robotów i innych

Praca Łukasza Jareckiego

Praca Oli Szymczak

Praca Zuzi Bieniek

urządzeń. Uczniowie m.in. zbudowali i zaprogramowali manipulator. Wykorzystując zestaw klocków Modi Expert Kit, z zapałem sprawdzali temperaturę, wilgotność i nasłonecznienie w różnych pomieszczeniach szkoły. Na koniec budowali też latarki według własnych projektów.

Działania nauczycieli i uczniów zacherskiego zespołu szkół udowodniły także, że da się połączyć plastykę z językiem angielskim! Klasa 4b na lekcjach języka angielskiego pod kierownictwem p. Joanny Ujdy opracowywała słownictwo i wyrażenia służące do opisywania ulubionych ubrań, by następnie na plastyce u p. Justyny Kurowskiej-Widak zmienić się w projektantów. Na koniec pozostało już tylko opisać po angielsku swoje projekty.

O kreatywność uczniów, a jednocześnie dobrą znajomość tabliczki mnożenia zadbały też panie matematyczki, proponując uczniom organizację XII ŚWIATOWEGO DNIA TABLICZKI MNOŻENIA. Akcja ta miała zachęcić do przypomnienia sobie tabliczki mnożenia w przyjemny sposób. Była też okazją dla uczniów do nadrobienia „tabliczkowych” zaległości po wakacjach. Natomiast dorośli mogli dać przykład dzieciom – pokazując swoją świetną znajomość trudnych przypadków mnożenia. „Tabliczkowa wiedza” sprawdzana była w niecodzienny sposób – podczas krótkich egzaminów z tabliczki mnożenia. Egzaminatorami byli uczniowie z klas 4c i 5b, którzy bezbłędnie zdali „tabliczkowy” test przeprowadzony przez nauczyciela matematyki. Stworzyli oni specjalne Patrole Egzaminacyjne, które wyruszyły podczas przerw na szkolne korytarze i egzaminowały chętnych uczniów i nauczycieli. Ci, którzy bezbłędnie wykonali zadania, otrzymali certyfikat Mistrza Tabliczki Mnożenia.

Do akcji przyłączyli się także uczniowie klas trzecich, którzy w czasie lekcji mieli okazję sprawdzić swoje siły przystępując do testu z tabliczki mnożenia.

Jeżeli dorzucimy do tego szkolne wycieczki, spotkania z ciekawymi ludźmi, świetlicowe pieczenie i gotowanie, popołudniowe zabawy i dyskoteki, czy klasowe świętowanie, okazuje się, że szkolna rzeczywistość wcale nie jest szara.

Oprac. Ewa Kłeczek-Walicka

Fot. Ewa Kłeczek-Walicka, zs.zaczernie.pl

PROJEKTY

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich w Gminie Trzebowniko – podsumowanie 2022 roku

W 2022 roku Gmina Trzebowniko zrealizowała trzy projekty współfinansowane z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, służące zaspokajaniu potrzeb społeczno-kulturowych mieszkańców oraz pielęgnowaniu tożsamości kulturowej w celu zachowania tradycji i dziedzictwa kulturowego.

Realizacja pierwszego z nich rozpoczęła się już w lutym, kiedy to Gmina podpisała umowy z Wykonawcami na „Wypożyczenie pracowni fotografii analogowej Centrum Kultury i Sztuki w Łące”. W ramach projektu, został zakupiony sprzęt do fotografii analogowej, w tym aparaty analogowe oraz liczne akcesoria, na łączną kwotę 8 080,03 zł. Sprzęt w całości został przekazany do CKiS, gdzie dla profesjonalnych fotografów oraz hobbystów czeka w pełni wyposażona pracownia fotografii analogowej.

Dzięki kompletnemu wyposażeniu pracowni, Gmina rozpoczęła rekrutację uczestników w ramach projektu pn.: „Retro fotografia – warsztaty fotografii analogowej oraz organizacja wystawy prac”. Zaplanowane działania obejmowały przeprowadzenie warsztatów fotografii analogowej w nowopowstałej pracowni fotografii analogowej Centrum Kultury i Sztuki w Łące, celem organizacji przedsięwzięcia integrującego mieszkańców miejscowości i kultywującego lokalne dziedzictwo.

W ramach szesnastu spotkań zapewniono niezbędne materiały do zajęć, zatrudniono fotografa prowadzącego warsztaty oraz zapewniono catering. Przeprowadzono rekrutację, w ramach której zakwalifikowano 12 uczestników, którzy pod okiem fotografa Mariusza Guzka mogli szlifować swój warsztat. Efekty

prac można było podziwiać na wystawie fotografii analogowej zorganizowanej we wrześniu w Centrum Kultury i Sztuki w Łące.

Wsparcie finansowe w kwocie 130.279,85 zł umożliwiło realizację projektu pn. „Śladami Józefa Rysia”. Głównym celem zadania był wzrost atrakcyjności

turystyczno-rekreacyjnej miejscowości Łąka, wykreowano nowy produkt turystyczny w oparciu o postać i twórczość łąckiego artysty Józefa Rysia. W ramach realizacji projektu wydano publikację poświęconą artyście, która została bezpłatnie przekazana podczas wernisazu prac związanych z jego twórczością. Tekst do publikacji został opracowany przez Agatę Witowicz, zaś redakcji dokonała Alina Bosak, która w ramach zaplanowanych zadań opracowała również mapę questingową, dzięki której za pomocą wierszowanych wskazówek można odwiedzić miejsca związane z życiem i twórczością łąckiego artysty. Podczas wystawy prac swoją premierę miał krótkometrażowy film promujący postać Józefa Rysia. Przybyli goście mogli podziwiać prace oraz liczne pamiątki wypożyczone z Muzeum Etnograficznego im. Franciszka Kotuli w Rzeszowie, wsłuchując się w dźwięki melodii, przegrywanych przez kapelę, inspirującą się nutami Józefa Rysia.

Pod koniec października 2022 roku Gmina Trzebowniko podpisała umowę na realizację kolejnego projektu finanso-

wanego z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Tym razem będzie to zadanie inwestycyjne polegające na „Utworzeniu strefy rekreacyjno-wypoczynkowej poprzez budowę fontanny na terenie miejscowości Łąka”. Na tę inwestycję otrzymaliśmy pomoc finansową w kwocie 153 130,00 zł, co stanowi 63,63% dofinansowania. Operacja będzie polegała na budowie niekomercyjnej infrastruktury rekreacyjno-wypoczynkowej zwiększającej atrakcyjność turystyczną Gminy Trzebowniko. W ramach prac prowadzonych w miejscowości Łąka na działkach ewidencyjnych nr: 1195/14 oraz 1195/15 zostanie wybudowana fontanna wraz z towarzyszącym zagospodarowaniem terenu i infrastrukturą techniczną. Korzystanie z terenu rekreacyjno-wypoczynkowego będzie ogólnodostępne i bezpłatne dla mieszkańców gminy i odwiedzających.

UG Trzebowniko
Fot.: Wojciech Błazej, Karol Ząbik

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa Inwestująca w obszary wiejskie”

Projekty: „Wyposażenie pracowni fotografii analogowej Centrum Kultury i Sztuki w Łące”, „Retro fotografia - warsztaty fotografii analogowej oraz organizacja wystawy prac”, „Śladami Józefa Rysia”,

Granty PPGR – przekazanie sprzętu osobom zakwalifikowanym do programu

Gmina Trzebowniko rozpoczęła procedurę przekazywania sprzętu komputerowego zakupionego przy wsparciu finansowym z programu pn. „Wsparcie dzieci z rodzin pegeerowskich w rozwoju cyfrowym – Granty PPGR”. W ramach konkursu do Gminy Trzebowniko wpłynęło 111 wniosków, z czego 75 spełniło wymagane warunki i zakwalifikowało się do objęcia wsparciem.

Uprawnionymi do otrzymania komputera przenośnego byli uczniowie, których krewni pracowali w PGR i zamieszkiwali w miejscowości lub gminie, w której funkcjonowało PGR.

Wykonawcę zadania wyłoniono w drodze przetargu. Całkowity koszt sprzętów w skład których wchodziły laptopy, myszki komputerowe i torby na

laptopy to 157 286,25 zł brutto. Komputery przenośne objęte są 48 miesięczną gwarancją. Sprzęt został dostarczony do Urzędu Gminy Trzebowniko przez firmę: Alltech s.j. Z. Pająk, A. Pająk, ul. Spółdzielcza 33, 09-407 Płock.

Po dostarczeniu przez mieszkańców niezbędnych dokumentów wymaganych w celu podpisania umowy darowizny zostanie zorganizowane przekazanie komputerów.

UG Trzebowniko

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Sfinansowano w ramach reakcji Unii na pandemię COVID-19.

Sprzęt zakupiony z Grantu w ramach projektu „Cyfrowa Gmina”, w konkursie grantowym „GRANTY PPGR – wsparcie dzieci i wnuków byłych pracowników PGR w rozwoju cyfrowym”. Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach REACT-EU, Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020.

Święty co przynosi prezenty

Dzień 6 grudnia to dzień szczególny – w ten dzień wszystkie dzieci czekają na Świętego Mikołaja. Od samego rana słycać rozmowy – „ciekawe, czy Mikołaj do nas przyjedzie?”

Przyjechał – kilka dni wcześniej, ale tylko dlatego, że miał przed sobą bardzo dużo spotkań. Do Łąki do sali OSP św. Mikołaj zawiązał 4 grudnia, zaproszony przez Stowarzyszenie „Wszyscy Razem” i OSP w Łące. Przed godziną 15-stą w Domu Strażaka pojawiło się bardzo dużo dzieciaków, zarówno tych małych jak i trochę starszych w towarzystwie swoich rodziców. Na spotkanie przyszły również dzieci z DPS dla Dzieci w Łące oraz najmłodsi z Domu dla Dzieci i Młodzieży “Nadzieja” wraz z opiekunami. Aby podkreślić wyjątkowy charakter wydarzenia wszyscy byli odświętnie ubrani.

Mikołaj był już blisko, ale przekazał dzieciom wiadomość, żeby oczekiwanie na niego wypełniły zabawą, co też się stało. Dzieci bardzo poważnie się do tego zabrały i wraz z panią animatorką próbowały swoich sił w różnych grach i zabawach, ale też z wielką niecierpliwością spoglądały w stronę drzwi i nasłuchiwały dzwonekówań. Święty Mikołaj nie zawiódł i około godziny 17-stej pojawił się w Sali z pełnym workiem prezentów, a następnie obdarował nimi wszystkie dzieci, które zebrały się w Domu Strażaka.

Mikołaj też był chyba zadowolony z tej wizyty, ponieważ uśmiech nie schodził mu z twarzy, ale też spieszył się do innych dzieci, które tego wieczoru czekały na niego. Mikołaj miał dla każdego dziecka dużo ciepłych i miłych słów, a dzieci również chętnie rozmawiały ze specjalnym gościem. Miłym akcentem spotkania były wspólne zdjęcia.

Wizyta Mikołaja wprowadziła wszystkich małych i dużych w radosny klimat Świąt Bożego Narodzenia. Cieszymy się, że Święty Mikołaj o nas pamiętał oraz z niecierpliwością czekamy na jego wizytę w przyszłym roku!

Tekst Maria Kloc
Fot. Karolina Kloc

110 lat istnienia OSP Jasionka

23 października br. w Jasionce Gmina Trzebownisko miały miejsce obchody 110-lecia istnienia Ochotniczej Straży Pożarnej w Jasionce. Uroczystość rozpoczęła okolicznościowa msza święta, którą odprawili, proboszcz parafii Jasionka ks. prałat Michał Leśniara oraz kapelan Powiatowy OSP ks. Józef Książka, po której nastąpił przemarsz strażaków i gości w asyście orkiestry Dętej z Zaczernia na plac przed budynek remizy. Podczas uroczystego apelu Zastępca Wójta Gminy – dh Sławomir Porada przedstawił bogatą historię jednostki, a wyróżniający się druhowie otrzymali odznaczenia strażackie. Uroczystość zaszczycili swoją obecnością m.in. Wiceprezes Zarządu oddziału Powiatowego Związku OSP RP województwa podkarpackiego dh Adam Ozimek, przedstawiciel Komendy Miejskiej PSP w Rzeszowie, Naczelnik Wydziału Operacyjnego KM PSP bryg. Paweł Szkoła, Członek Zarządu Oddziału Powiatowego i Prezes Zarządu Oddziału Gminnego dh Józef Mendrala, Komendant Gminny dh Mariusz Więcek, Wójt Gminy Trzebownisko Lesław Kuźniar, Zastępca Wójta Gminy dh Sławomir Porada, Wicestarosta Marek Sitarz, Zastępca Przewodniczącej Rady Gminy Trzebownisko dh Michał Drupka, radny Gminy dh Marcin Baran, Dyrektor Zespołu Szkół w Jasionce – Nina Kitlińska wraz z za-

stępcą Panią Agatą Rzeszutek, Sołtys Jasionki i radny Powiatu Sławomir Guzek wraz z radą sołecką, radny powiatu Pan Kazimierz Puc wraz z orkiestrą dętą z Zaczernia, Proboszcz parafii Jasionka ks. prałat Michał Leśniara, ks. Katecheta Grzegorz Chmielowski, Przewodnicząca KGW nr 1 Pani Wiesława Guzek, Przewodnicząca KGW nr 2 dh Dorota Józefczyk, Inspektor do spraw zarządzania kryzysowego Pan Andrzej Kochmański, Prezesi oraz Naczelnicy wraz z pocztami sztandarowymi oraz licznie zgromadzeni druhowie OSP i mieszkańcy Jasionki.

Początki Ochotniczej Straży Pożarnej w Jasionce sięgają roku 1911, kiedy to dzięki usilnym staraniom członków – założycieli: Prezesa Stanisława Jędrzejowicza – Marszałka Powiatu i właściciela tutejszych dóbr, Naczelnika Franciszka Zajęca – kierownika szkoły i głównego inicjatora zawiązania organizacji, Komendanta oddziału ratunkowego – Jana Michno, Komendanta oddziału wodnego – Stanisława Cisło oraz 12 czynnych członków została powołana do życia uchwałą Rady Gminy Ochotnicza Straż Pożarna w Jasionce. Pierwszym sprzętem, jakim dysponowała nowo zawiązana jednostka były to trzy ręczne sikawki tzw. „pachówki” oraz sikawka dwukołowa której właścicielem był Stanisław Jędrzejowicz, a którą użyczył w razie akcji ratowniczej. Rok później Gmina zakupiła czterośladową sikawkę konną i umundurowanie. Na ówczesne czasy był to sprzęt dobrej jakości, którym nasza jednostka mogła się poszczycić. Wybuch pierwszej wojny światowej osłabił działalność jednostki, gdyż wielu z spośród jej druhów zostało powołanych do służby wojskowej. Sprzęt przeciwpożarowy został jednak odpowiednio za-

bezpieczony i przechowany przez miejscową ludność, dlatego działalność jej na nowo została wznowiona po zakończeniu wojny. Naczelnikiem OSP został wówczas Kazimierz Nowak, a członkowie przeszli szkolenia pogłębiające ich wiedzę z zakresu pożarnictwa prowadzone przez komendantów Powiatowych Straży. Kolejny Naczelnik Stanisław Malec oraz nowo wybrany zarząd przyczynił się również do rozwoju życia kulturalnego wsi, urządzając przedstawienia, wieczory towarzyskie i zabawy taneczne w miejscowym Domu Ludowym mieszczącym się w budynku dzisiejszej poczty. Dochód z imprez został przeznaczony na zakup pierwszego sztandaru dla jednostki, który w dniu 7 lipca 1935 roku został poświęcony w kościele parafialnym w Stobiernej przez księdza Proboszcza Jana Konopkę. Wybuch II wojny światowej w 1939 roku przerwał pomyślny rozwój jednostki, a jej druhowie tak jak inni mieszkańcy wsi zostali zmobilizowani do walk obronnych lub zmuszeni do budowy lotniska, jakie w latach 1940-1941 rozpoczęli Niemcy, tworząc wielką bazę Luftwaffe przed atakiem na Związek Radziecki. Po ustaniu zawieruchy wojennej jednostka wznowiła swoją działalność, a jej Naczelnikiem został Michał Pokrzywa. Zakupiono w sierpniu tego roku nową motopompę, a także coraz śmielej mówiono o budowie nowej remizy, która do tej pory mieściła się w drewnianej szopie. Idea ta przybrała realny kształt w marcu 1950 roku, kiedy to z inicjatywy Naczelnika Jana Słonki i Skarbnika Franciszka Kornaka przystąpiono do budowy nowej remizy strażackiej. Dzięki ofiarnej pracy druhów i miejscowej ludności inwestycja ta została ukończona w 1954 roku. Po śmierci Prezesa Cyryla Guzka wybrano nowy zarząd, na czele którego stanął Prezes Jan Grata, a naczelnikiem wybrany został Edward Drzał. On to właśnie stał się inicjatorem rozbudowy remizy strażackiej w 1977 roku. Prace przy jej rozbudowie prowadzone były w czynie społecznym, a oficjalne przekazanie do użytku nastąpiło w roku 1981, w 70-rocznicę powstania jednostki. Jednostka otrzymała wówczas wóz bojowy marki Żuk oraz ufundowany został sztandar związkowy. Duży wkład w organizację uroczystości rocznicowych wniosła dh Bronisława Drzał. W roku 1998 oddano do użytku dobudowany nowy boks garażowy, a w 2002 roku z funduszy gminnych został pozyskany używany wóz bojowy Star 266. Dzięki staraniom ówczesnego zarządu, to jest dh Prezesa Wiesława Barczaka i ówczesnego sołtysa wsi Jasionka dh Stanisława Babiarsza jednostka była systematycznie doposażona: zakupiono z własnych funduszy nową motopompę Tohatsu, pompę szlamową, agregat prądotwórczy, drabinę wysuwaną, piły spalinowe oraz wymieniono całkowicie umundurowanie bojowe. 7 sierpnia 2011 roku miała miejsce uroczystość 100-lecia istnienia OSP w Jasionce oraz poświęcenie nowo zakupionego sztandaru.

30 kwietnia 2017 roku został przekazany i poświęcony nowy strażacki wóz bojowy Mercedes GBA. Na przełomie lat 2017-2020 prowadzone były prace remontowe oraz rozbudowa boksów garażowych i tarasu przy sali. Kolejne lata to ciągły rozwój jednostki, która podejmując działania podczas pożarów, zdarzeń drogowych oraz likwidacji klęsk żywiołowych, już ponad 110 lat niesie pomoc ludziom.

Tekst i fot. Joanna i Wojciech Błażej

Akrobatyka to nasza pasja

Nasza gmina może pochwalić się wieloma młodymi talentami w różnych dziedzinach, zarówno naukowych jak i sportowych. Maja Bednarz mieszkanka Łąki i Emilia Gunia mieszkanka Łukawca zawodniczki UKS Akrobata Łañcut, w drugim półroczu 2022 roku mogą pochwalić się niezwykłymi osiągnięciami sportowymi.

W dniach 7-9 października b.r. **Maja Bednarz** wraz ze swoją partnerką **Natalią Dębosz** zajęły **3 miejsce** w **Międzynarodowym Turnieju w Akrobatyce Sportowej „Wars i Sawa”** w Warszawie w kat. 11-16 lat. W tym samym turnieju **Emilia Gunia** ze swoją partnerką **Dorotą Lipińską** zajęły **4 miejsce** w kat. 13-19 lat. Już dwa tygodnie później **Maja z Natalią** ponownie stanęły na podium, ponieważ zajęły **2 miejsce** w **Ogólnopolskim Turnieju w Akrobatyce Sportowej w Łañcucie** w kat. 11-16 lat. W tym samym dniu **Emilia i Dorota** zdobyły **3 miejsce** w **Mistrzostwach Juniorów** w Akrobatyce Sportowej w Łañcucie w kat. 13-19 lat.

W listopadzie osiągnęły kolejne sukcesy, gdyż początkiem miesiąca zdobyły 4 miejsce w Międzynarodowym Turnieju w Akrobatyce Sportowej im. H. Chmielewskiego w Świdnicy w kat. 11-16 lat.

Emilia i Dorota także zajęły **4 miejsce** w tym konkursie, ale w kat. 13-19 lat. A koniec listopada przyniósł kolejny sukces w postaci **5 miejsca** w Międzynarodowym Turnieju Grand Prix S. Geronia w Łañcucie dla **Mai i Natalii**

w kat. 11-16 lat, a **Emilii i Doroty** w kat. 13-19 lat. W tych zawodach dziewczyny konkurowały z zawodniczkami z Polski i Ukrainy.

Akrobatyka to bardzo wymagająca dyscyplina sportowa, ponieważ wymaga sumiennych i stałych treningów. Układy ćwiczeń o dużym stopniu trudności wymagają samodyscypliny, ponieważ charakteryzują się ciągłym kontaktem partnerów. Jeden z zawodników (górny) wykonuje pozycje statyczne takie jak stania na rękach będąc podtrzymywany przez jednego bądź więcej zawodników (dolni). Górny wykonując pozycje statyczne musi zademonstrować opanowanie i kontrolę ćwiczeń poprzez utrzymywanie ich w bezruchu przez co najmniej 3 sekundy. Elementy indywidualne pokazują gibkość oraz statyczność zawodników, a salta zakończone są pozami takimi jak kłęk, szpagat itp. Maja i Emilia trenują pięć razy w tygodniu po dwie godziny pod czujnym okiem trenerek **Elizy Kaplity-Wójcik** i **Agnieszki Muroń**. Trzeba dodać, iż Maja łączy te treningi z nauką w VI Liceum Ogólnokształcącym w Rzeszowie. Natomiast Emilia jest uczennicą ósmej klasy Zespołu Szkół w Łukawcu.

*Tekst Iwona Bednarz-Śliwińska
Fot. adko.photo*

Tutaj zdjęcia: Maja Bednarz i Natalia Dębosz, Turniej Międzynarodowy Wars i Sawa – Warszawa

Roztańczone Mikołajki

W dniu 6 grudnia 2022 roku Ośrodek Sportu i Rekreacji w Nowej Wsi zorganizował kolejne już spotkanie dla osób uczęszczających na zajęcia Aqua aerobiku, tym razem z okazji Mikołajek. Prawie 70 chętnych Pań i jeden Pan rozpoczęło spotkanie od zajęć tanecznych z Panią Martą Berdel. Tańczyć można niezależnie od wieku i w tych zajęciach udział wzięły panie młodsze i panie starsze. Taniec etniczny to trening ciała i umysłu jednocześnie.

Po zakończonych zajęciach tanecznych Panie szczęśliwe i zadowolone usiadły przy kawie i ciasteczkach. Podczas tych cyklicznych spotkań organizowanych przez OSiR nawiązały się między Paniami nowe przyjaźnie. Niespodzianką dla Pań było spotkanie z Panem Lesławem Kuźniarem – Wójtem Gminy Trzebownisko. Skoro Spotkanie Mikołajkowe, to wszystkie osoby otrzymały z rąk Pana Wójta drobne upominki

ki przygotowane przez Ośrodek. Dyrektor OSiR Pan Andrzej Gutkowski zapewnił Panie, że będą organizowane kolejne spotkania, obiecał następne spotkanie już w marcu z okazji Dzień Kobiet.... Oczywiście Pan Wójt potwierdził, że spotkanie na pewno się odbędzie i wóldarz Gminy Trzebownisko na pewno spotka się wtedy z Paniąmi. Trzymamy Pana Wójta za słowo....

Po wykonaniu pamiątkowych zdjęć z Panem Wójtem, Panie udały się na zajęcia Aqua aerobiku. Na hali basenowej czekała na Panie piękna biała Śnieżynka, Pani Ania Łyczko instruktorka fitnessu. Efekty specjalne (świece i odpalone race) wraz z muzyką stworzyły niepowtarzalną i niezwykłą atmosferę.

Bardzo dziękujemy wszystkim Paniom i jednemu Panu za udział w Mikołajkach (mamy nadzieję, że kiedyś skusi się więcej Panów na nasze zajęcia i spotkania).

Do zobaczenia już niedługo na kolejnych spotkaniach....

**Tekst Barbara Śliż-Dubiel
Fot. Joanna i Wojciech Błażej**

Pływać każdy może

W sobotę 10 grudnia 2022 roku w Krytej Pływalni Fala w Nowej Wsi odbyły się kolejne zawody pływackie z okazji Mikołajek. Organizatorem zawodów był Ośrodek Sportu i Rekreacji w Nowej Wsi. To już dziesiąte zawody dla dzieci organizowane przez Ośrodek Sportu. Do rywalizacji zgłosiło się 142 zawodników. Celem imprezy oprócz uświetnienia Mikołajek było umożliwienie udziału dzieciom i młodzieży w imprezach rekreacyjno-sportowych, popularyzacja sportu pływackiego wśród dzieci i młodzieży oraz promowanie zdrowego stylu życia wraz z rozwojem zainteresowań pływackich.

Zawody pływackie stają się coraz bardziej popularne wśród miłośników pływania. U nas liczy się nie tylko rywalizacja, ale i dobra zabawa. Zawodnicy co zawody są coraz lepsi. Poziom zdecydowanie wzrasta, co nas ogromnie cieszy, bo pływać powinien każdy, nie tylko ze względów bezpieczeństwa nad wodą. Pływanie daje odprężenie, ale też fantastycznie wpływa na nasze ciało, na układ oddechowy i oczywiście na naszą sprawność. W czasie zawodów z okazji Mikołajek zawodnicy startowali w 4 kategoriach wiekowych przy startach osobno dla dziewcząt i chłopców, pokonując dystans 25 m i 50 m odpowiednio dla każdej kategorii. Zawodnicy co zawody osiągają coraz lepsze wyniki i tym samym podnoszą swoje umiejętności pływackie. Za zdobyte miejsca wszyscy uczestnicy otrzymali medale, dyplomy oraz słodkie prezenty. Oczywiście trzy pierwsze miejsca w każdej kategorii wiekowej nagrodzone zostały medalami, dyplomami i nagrodami. Powyższe nagrody wręczali – Wójt Gminy Trzebowniko Pan Lesław Kuźniar, Dyrektor Ośrodka Sportu i Rekreacji w Nowej Wsi Pan Andrzej Gutkowski oraz Pani Barbara Śliż-Dubiel z Ośrodka Sportu i Rekreacji w Nowej Wsi. Zawody pływackie z okazji Mikołajek organizowane przez Ośrodek Sportu i Rekreacji w Nowej Wsi dostarczyły wszystkim uczestnikom mnóstwo emocji, uśmiechu i niesamowitych wrażeń. Serdecznie dziękujemy wszystkim za liczne przybycie oraz za udział w zawodach życząc tym samym wielu sukcesów i jeszcze lepszych wyników w kolejnych startach.

Mam nadzieję, że za około pół roku spotkamy się na kolejnych zawodach pływackich.

Tekst Dominika Śliż
Fot. Joanna i Wojciech Błażej

Najszybsi w województwie

Jeszcze nie wybrzmiały echa przedwakacyjnych sukcesów sportowych uczniów zaczerskiego Zespołu Szkół, a znów chwalimy się osiągnięciami podopiecznych pana Grzegorza Złotka oraz pana Waldemara Szymańskiego.

W dniu 29 września miał miejsce bardzo udany występ uczniów naszej szkoły podczas Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej w lekkiej atletyce. Zawody odbyły się na kameralnym stadionie w Kolbuszowej, który nie pierwszy raz dostarcza nam powodów do radości. Mimo wyjątkowo niesprzyjającej aury udało się wywalczyć pięć medali. **Najszybszym uczniem całego Podkarpacia** został **Filip Rodzinka**, wygrywając bieg na 100 metrów. Wysoko skakały **Vanessa Dygdoń** i **Eliza Zajchowska**, które ex-aequo zdobyły **srebrne medale** w skoku wzwyż. Do tego po zaciętej walce **dwa trzecie miejsca i brązowe medale dołożyli Julia Bieniek** i **Krystian Szostek** w skoku w dal. Nie mniejsze słowa uznania należą się pozostałym naszym zawodniczkom: **Zuzannie Wandas**, **Mai Bauer**, **Nikoli** i **Roksanie Pyrcz** oraz **Zuzannie Bąk**, które również uplasowały się na czołowych miejscach. (**Zuzia Wandas** i **Maja Bauer** zajęły odpowiednio 4 i 5 lokaty).

Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej w lekkiej atletyce. Na zdjęciu Zuzia Wandas z p. Grzegorzem Złotkiem

Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej w lekkiej atletyce – na zdjęciu Krystian Szostek z p. Grzegorzem Złotkiem

Po sukcesach w zawodach indywidualnych młodzi sportowcy zanotowali kolejny bardzo udany występ tym razem podczas II Wojewódzkiego Festiwalu Sztafet. Zawody odbyły się 6 października w Stalowej Woli i zgromadziły na starcie 191 sztafet z całego Podkarpacia. W Igrzyskach Młodzieży Szkolnej (rocznik 2008 i 2009) **1 miejsce zdobyła sztafeta 4x100m dziewcząt w składzie: Vanessa Dygdoń, Julia Bieniek, Maja Bauer i Zuzanna Bąk** i **2 miejsce zdobyła sztafeta olimpijska (800, 400,200,100m) dziewcząt w składzie: Zuzanna Wandas, Nikola Pyrcz, Eliza Zajchowska i Zuzanna Cieśla**. W Igrzyskach Dzieci (rocznik 2010 i młodsi) **2 miejsce zdobyła sztafeta 4x100m dziewcząt w składzie: Zofia Sitek, Zuzanna Gołaś, Iga Zielińska i Lena Krzysztofik** i **sztafeta 4x100m chłopców w składzie: Piotr Jażdżewski, Adrian Pleśniak, Jakub Marczydło i Szymon Pokrywka**. Bardzo dobrze spisały się również pozostałe nasze sztafety, a emocji które towarzyszyły ich zmaganiom było bardzo wiele.

2 miejsce zdobyła sztafeta 4x100m dziewcząt w składzie: Zuzanna Wandas, Nikola Pyrcz, Eliza Zajchowska i Zuzanna Cieśla. W Igrzyskach Dzieci (rocznik 2010 i młodsi) **2 miejsce zdobyła sztafeta 4x100m dziewcząt w składzie: Zofia Sitek, Zuzanna Gołaś, Iga Zielińska i Lena Krzysztofik** i **sztafeta 4x100m chłopców w składzie: Piotr Jażdżewski, Adrian Pleśniak, Jakub Marczydło i Szymon Pokrywka**. Bardzo dobrze spisały się również pozostałe nasze sztafety, a emocji które towarzyszyły ich zmaganiom było bardzo wiele.

Złote sztafety w Stalowej Woli

W dniu 20 października w pięknej jesiennej scenerii na obiektach sportowych Fundacji na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu w Kolbuszowej odbyły się Finały Wojewódzkie Igrzysk Dzieci, Igrzysk Młodzieży Szkolnej i Licealiady w sztafetowych biegach przełajowych. Łącznie w zawodach udział wzięło 132 drużyny z całego województwa. Najlepsze szkoły otrzymały dyplomy, puchary i medale. Z prawdziwą przyjemnością spieszmy donieść, że drużyny dziewcząt i chłopców zajęły pierwsze miejsca w tych zawodach pierwsze miejsca. Oba zespoły dokonały tego po bardzo zaciętej

Sztafetowe Mistrzostwa Podkarpacia – Stalowa Wola – Złote dziewczęta z Zaczerznią

i pełnej emocji walce, która na długo pozostanie w ich pamięci. Dziewczyny pobiegły w składzie: **Zuzanna Wandas, Eliza Zajchowska, Vanessa Dygdoń, Nikola Pyrcz, Roksana Pyrcz, Maja Bauer** i rezerwowa **Julia Bieniek**. Drużyna chłopców to **Hieronim Wiśniewski, Mateusz Woźny, Marcin Piestrzak, Filip Rodzinka, Arkadiusz Pleśniak, Krystian Szostek** i rezerwowy **Jan Polaczek**. Dzięki temu sukcesowi młodzi sportowcy z Zacznernia zapewnili sobie awans do finałów ogólnopolskich.

Finały te rozegrane zostały w dniu 26 października w Tomaszowie Lubelskim. Nasi uczniowie, reprezentując województwo podkarpackie, spisali się znakomicie. Na bardzo wymagającej trasie, mając za rywala najlepsze drużyny z każdego województwa, po pełnych emocjach biegach pokazali wysoki poziom sportowy, siłę charakteru i ducha zespołu.

W efekcie dziewczęta z Zacznernia zostały TRZECIĄ, a chłopcy ósmą drużyną Mistrzostw Polski w sztafetowych biegach przełajowych.

Złote dziewczęta – Kolbuszowa

Złoci chłopcy – Kolbuszowa

Drużyna dziewcząt wystąpiła w składzie: **Zuzanna Wandas, Eliza Zajchowska, Vanessa Dygdoń, Nikola Pyrcz, Roksana Pyrcz, Maja Bauer, Julia Bieniek**. W drużynie chłopców znaleźli się: **Hieronim Wiśniewski, Mateusz Woźny, Marcin Piestrzak, Filip Rodzinka, Karol Woźniak, Krystian Szostek, Arkadiusz Pleśniak**.

Na zakończenie sezonu, w dniu 29 października się nasi uczniowie wzięli udział w Mistrzostwach woj. podkarpackiego Grup Naborowych programu „Lekkoatletyka dla każdego”, które odbyły się w Rzeszowie. **Złote medale** zdobyły **Roksana Pyrcz (U-14)** w biegu na 1000 m i **Lena Krzysztofik (U-12)** w skoku w dal. **Srebro** wywalczyli **Julia Bieniek (U-14)** w skoku w dal i **Mateusz Bielenda (U-14)** też w skoku w dal **brązowe** przypadły w udziale **Vanassie Dygdoń (U-14)** i **Julii Bieniek** w skoku wzwyż i **Nikoli Pyrcz (U-14)** w biegu na 600m. Wszyscy medaliści poprawili lub wyrównali swoje rekordy życiowe.

Oprac. Grzegorz Złotek
Fot. zs.zacznernie.pl

Dziewczęta z Zacznernia TRZECIĄ drużyną Mistrzostw Polski

Podium Mistrzostw Polski w przełajowych biegach Sztafetowych

Vanessa Dygdoń i Julia Bieniek – brązowe medalistki w skoku wzwyż

2 miejsce młodszych dziewcząt z Zacznernia – Stalowa Wola

Drugie miejsce młodszych chłopców z Zacznernia – Stalowa Wola

Trzebownisko na sportowo

Sukcesem zakończył się udział młodych sportowców ze Szkoły Podstawowej z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebownisku w **wojewódzkim finale II Festiwalu Sztafet**. 8 października 2022r. na stadionie MO-SiR w Stalowej Woli na zakończenie cyklu zawodów lekkoatletycznych przeprowadzony został II Festiwal Sztafet. Zawody zgromadziły aż 191 drużyn z całego województwa.

W kategorii IGRZYSKA DZIECI – 4x100m dziewcząt – mistrzyniami województwa podkarpackiego zostały uczennice szkoły w Trzebownisku. Były to, według kolejności zmian: **Martyna Ziaja, Zofia Możdżeń, Alicja Czudec i Julia Gwóźdź.** Na podium stanęła również będąca w rezerwie, **Gabriela Białas.**

W finale brali również udział chłopcy biegnący w sztafecie 4x100 m, którzy zajęli IV miejsce. Skład drużyny: **Patryk Chmiel, Mateusz Kogut, Jan Pluta, Franciszek Świątek i Franciszek Ilach.**

Świetnie spisali się **chłopcy z klas V-VI** którzy wywalczyli **srebrny medal w mistrzostwach powiatu rzeszowskiego w koszykówce.** Drużyna wystąpiła w składzie: **Mateusz Kogut, Franciszek Świątek, Jan Pluta, Chmiel Patryk, Chwała Mateusz, Cieśla Konrad, Durak Mateusz, Gaduła Jan, Kołcz Mateusz, Kowal Filip, Łuszcz Natan, Pieczonka Dawid i Płonka Jakub.**

Dziewczęta ukończyły te zawody na czwartym miejscu.

W hali lekkoatletycznej UCL Ośrodek Badań Innowacyjnych w Sporcie rozegrane zostały Mistrzostwa Miasta Rzeszowa Szkół Podstawowych w Lekkiej Atletyce.

Zawody zgromadziły na starcie 400 zawodników z 36 szkół z terenu powiatu rzeszowskiego i miasta Rzeszowa.

Uczniowie szkoły w Trzebownisku pokazali się z bardzo dobrej strony zdobywając 5 medali. **Złoty medal** wywalczyła **Martyna Ziaja** w skoku wzwyż z rewelacyjnym wynikiem 135 cm. Również świetnie spisał się **Sebastian Rębisz**, który jako jedyny zawodnik pokonał granicę pięciu metrów w skoku w dal, osiągając 5,22 m. Srebrne medale zdobyły **Alicja Czudec** w skoku w dal (4.06 m) i **Karolina Wytrwał** w pchnięciu kulą. Na trzecim miejscu uplasował się również w pchnięciu kulą **Mateusz Chajec**. Blisko podium byli: **Milena Kot** w biegu na 300 m, **Judyta Łukasz** w biegu na 60 m, **Gabriela Białas** w skoku wzwyż, **Kinga Plizga** w skoku w dal i **Maja Bieniek** w pchnięciu kulą, które ukończyły swoje konkurencje na czwartym miejscu. Na piątym miejscu uplasowała się **Julia Gwóźdź** w biegu na 60 m.

Osiągnięte wyniki pozwalają z optymizmem patrzeć przed zawodami na otwartym stadionie.

W Rzeszowskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Rzeszowie **Antoni Wójcik**, uczeń Szkoły Podstawowej z Oddziałami Dwujęzycznymi im. bpa W. Tomaki w Trzebownisku, zawodnik Klubu Pływackiego Sokół Rzeszów **został brązowym medalistą w Mistrzostwach Polski Juniorów Młodszych 14 lat na 50 m stylem klasycznym z czasem 0:31,46.**

Wszystkim uczniom gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów.

**Tekst Lucyna Siast
Fot. Zbigniew Przygórzewski**

Obchody Narodowego Święta Niepodległości w Gminie Trzebownisko

11 listopada to wyjątkowa data w historii Polski. Jak co roku, cała społeczność Gminy Trzebownisko w sposób piękny i doniosły świętowała odzyskanie Niepodległości. Dziękujemy Mieszkańcom wszystkich miejscowości za tak liczną obecność na tegorocznych obchodach Święta Niepodległości, za każdą wywieszoną flagę, za każdy symboliczny gest i pamięć o tym wydarzeniu.

Zapraszamy do fotorelacji.

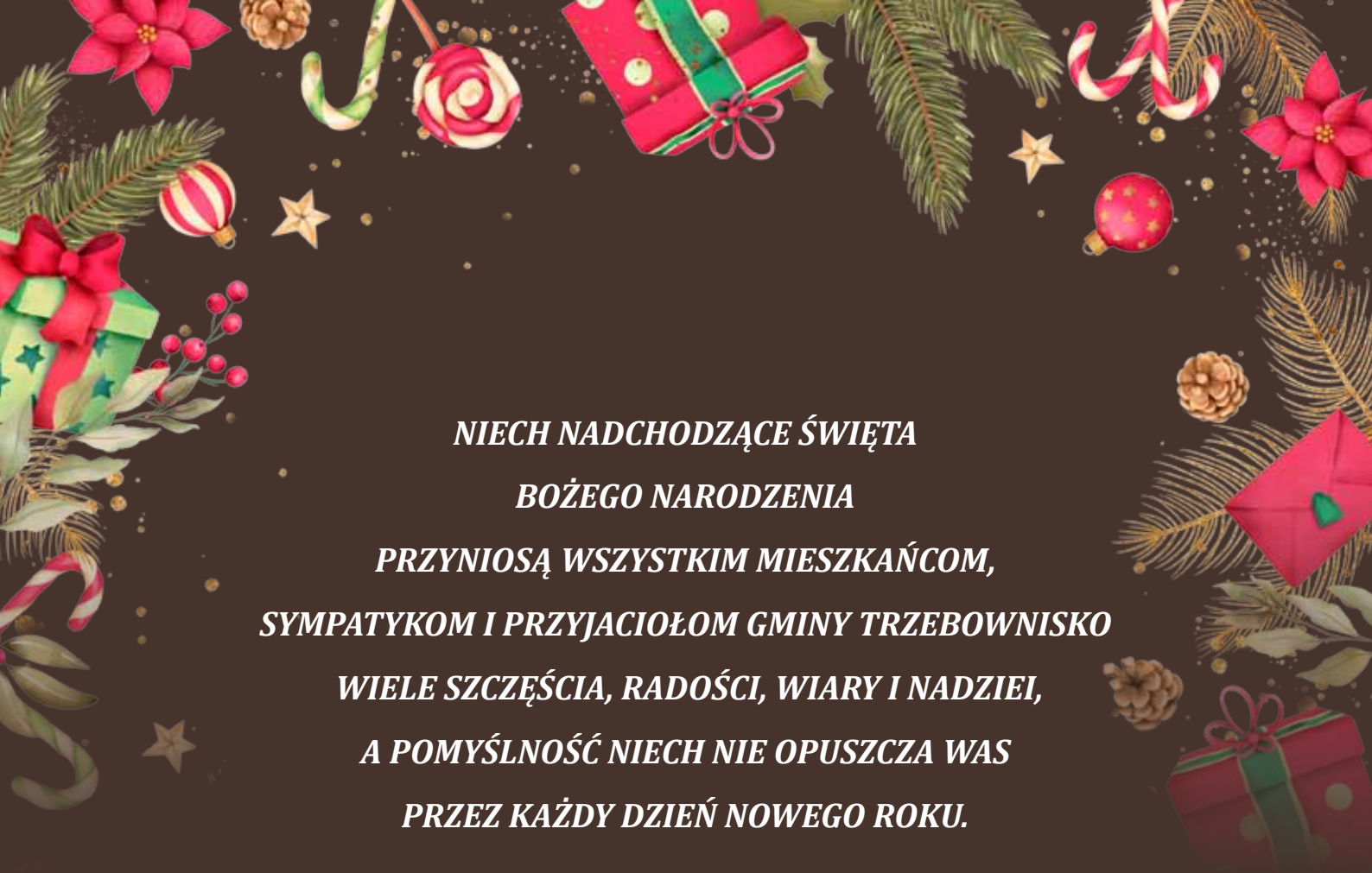

Fot.: archiwum własne ZS nr 1 w Stobiernej, Oliwia Bakalarczyk, Joanna i Wojciech Błazej, Karolina Kloc, Katarzyna Piotrowska, Radosław Sworszt, Jakub Ząbik

**NIECH NADCHODZĄCE ŚWIĘTA
BOŻEGO NARODZENIA
PRZYNIOSĄ WSZYSTKIM MIESZKAŃCOM,
SYMPATYKOM I PRZYJACIOŁOM GMINY TRZEBOWNISKO
WIELE SZCZĘŚCIA, RADOŚCI, WIARY I NADZIEI,
A POMYŚLNOŚĆ NIECH NIE OPUSZCZA WAS
PRZEZ KAŻDY DZIEŃ NOWEGO ROKU.**

**PRZEWODNICZĄCA RADY GMINY
BERNADETTA ŚWIĄTEK
WRAZ Z RADNYMI**

**WÓJT GMINY TRZEBOWNISKO
LESŁAW KUŹNIAR
Z PRACOWNIKAMI URZĘDU GMINY**

